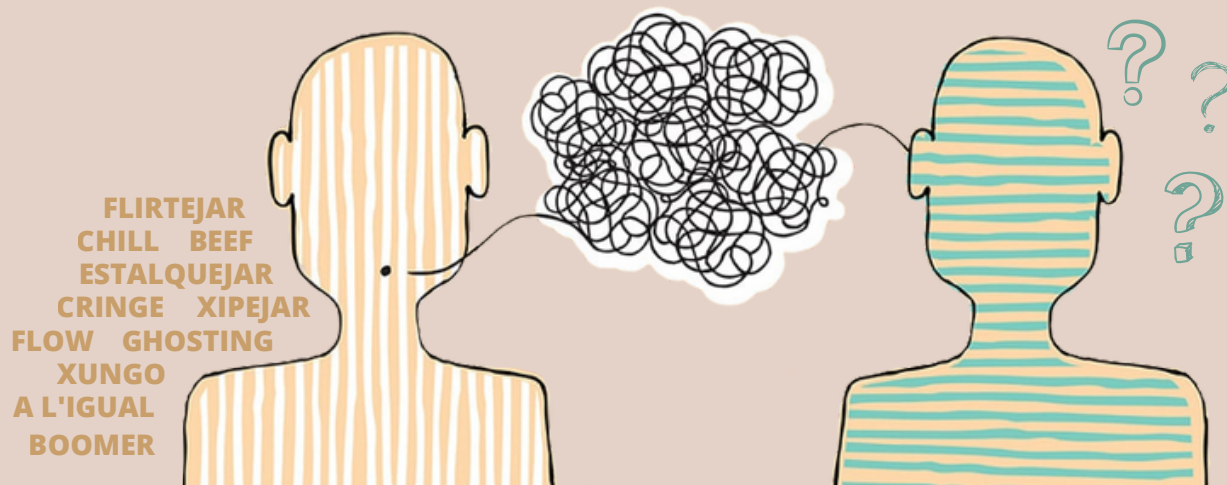

L'argot juvenil

com a barrera comunicativa

entre els joves i la gent gran

Ariadna Cortés Bayó

Laia Medina Armesto

Treball de recerca

2022 - 2023

Institut Pau Vila

Tutor: Jordi Pérez

ABSTRACT

Castellano

El lenguaje juvenil ha evolucionado radicalmente a lo largo de las últimas décadas; en especial, en los últimos años. Este registro lingüístico ha sido caracterizado por contener palabras y expresiones que pueden suponer un obstáculo en la comunicación intergeneracional y causar, así, una incomprensión. Considerando esta división lingüística, nos proponemos como objetivo principal estudiar el hecho de que, por primera vez en la historia del catalán, el argot juvenil esté creando una barrera comunicativa con las generaciones anteriores. Por ello nos planteamos como hipótesis si, en un futuro, el hecho de no convivir en un mismo círculo comunicativo y social podría suponer un distanciamiento entre jóvenes y gente mayor, que culminaría con una baja comprensión afectando a la relación de las dos generaciones.

Con la finalidad de poder dar respuesta a la hipótesis formulada, nos planteamos una metodología experimental, consistente en la realización de una entrevista con gente de la tercera edad, para lo cual contactamos con un pequeño grupo de mujeres de setenta años. Como resultado de la implementación de esta metodología, comprobamos que su noción de vocabulario juvenil actual era bastante reducida y decidimos iniciar la creación del *Glossari de l'argot juvenil català*. Una vez terminado, lo compartimos con ellas a fin de proporcionar los recursos necesarios para llevar a cabo un diálogo efectivo, incluyendo en él este tipo de jerga.

Gracias a esta metodología, pudimos contrastar las hipótesis iniciales y matizarlas con la información obtenida. Tras haberles facilitado la inmersión al lenguaje juvenil con el glosario, constatamos que han podido adaptarse suficientemente a la evolución de la lengua. Las principales conclusiones de este trabajo muestran que si todos ponemos de nuestra parte, podremos destruir el muro lingüístico que a veces nos separa.

English

The youth language has evolved radically over the last decades, specially in the last few years. This linguistic register has been characterized for including words and expressions that can be an obstacle in the intergenerational communication, provoking an incomprehension. Considering this linguistic division, we propose as our principal objective to study the fact that, for the first time in the Catalan history, the youth slang is creating a communication barrier with the previous generations. For this reason, we consider the hypothesis that, in the future, not getting along with the same communicative and social circle, could entail a distancing between young and old people. As a consequence, this would culminate with a low comprehension, affecting the relationship between both generations.

With the purpose of giving an answer to the hypothesis formulated, we set out an experimental methodology, consisting on interviewing elderly people. Therefore, we met up with a small group of women around seventy years old. As a result, we checked that their youth vocabulary knowledge was quite reduced, and we decided to create the *Glossari de l'argot juvenil català*. Once it was finished, we shared it with them with the objective of giving the necessary resources to have a conversation, including this type of words in it.

Thanks to this methodology, we could contrast the initial hypothesis and nuance it with the information we got. After facilitating the insertion of the youth language with the glossary, we can confirm that elderly people are able to adapt sufficiently to this language evolution. The principal conclusions of this research show us that if we all do our bit, we can destroy the linguistic wall that sometimes divides us.

Français

Le langage des jeunes a radicalement évolué au cours des dernières décennies, surtout ces dernières années. Ce registre linguistique a été caractérisé pour le fait qu'il contient des mots et des expressions qui peuvent faire obstacle à la communication intergénérationnelle et donc provoquer des malentendus. En considérant cette division linguistique, notre objectif principal est d'étudier le fait que, pour la première fois dans l'histoire du catalan, l'argot des jeunes crée une barrière communicative avec les générations précédentes. C'est pour cela que nous nous sommes demandés si, dans l'avenir, le fait de ne pas vivre ensemble dans le même cercle communicatif et social pourrait entraîner une distanciation entre les jeunes et les personnes âgées, ce qui déboucherait sur un faible niveau de compréhension, affectant la relation entre les deux générations.

Afin de pouvoir donner réponse à l'hypothèse formulée, nous avons proposé une méthodologie expérimentale, consistant à réaliser un entretien avec des personnes âgées, pour lequel nous avons contacté un petit groupe de femmes de soixante-dix ans. Après avoir mis en pratique cette méthodologie, nous avons constaté que leur notion du vocabulaire actuel des jeunes était assez limitée et nous avons décidé de commencer la création du *Glossari de l'argot juvenil català*. Une fois terminé, nous l'avons partagé avec elles afin de leur apporter les outils nécessaires pour réaliser un dialogue efficace, incluant ce type d'argot.

Grâce à cette méthodologie, nous avons pu vérifier les hypothèses initiales et les préciser avec les informations obtenues. Après avoir facilité leur immersion dans la langue des jeunes avec le glossaire, nous avons constaté qu'elles étaient capables de s'adapter en grande mesure à l'évolution de la langue. Les principales conclusions de ce travail montrent que si chacun d'entre nous y contribue, nous pouvons détruire le mur linguistique qui parfois nous sépare.

ÍNDEX	pàg.
1. Introducció	9
2. La variació lingüística	11
2.1. Varietats històriques i generacionals	11
2.2. Els dialectes o varietats geogràfiques	12
2.3. Els registres o varietats funcionals	13
2.3.1. Les varietats formals	15
2.3.2. Les varietats no formals	16
2.4. Els idiolectes o varietats socials	18
3. Un cas particular de varietat social: l'argot	19
3.1. Les interferències lingüístiques	21
3.1.1. Els castellanismes	22
3.1.2. Els anglicismes	23
3.1.3. Els francesismes o gal·licismes	23
3.2. Les influències lingüístiques	23
3.2.1. De la llengua castellana	24
3.2.2. De la llengua anglesa	24
3.2.3. De la llengua francesa	25
3.3. Processos de formació lèxica	25
3.3.1. Prefixació i sufixació	26
3.3.2. Habilitació lèxica	29
4. Els joves i l'entorn digital	31
4.1. Les xarxes socials	31
4.1.1. Els recursos expressius	31
4.1.2. Les estratègies d'estalvi tipogràfic	33
4.2. Les plataformes de continguts audiovisuals	34
4.2.1. Anàlisi de l'argot juvenil a <i>Plats Bruts</i>	35
4.2.2. L'argot juvenil al programa <i>Eufòria</i> de TV3	39

5.	La gent gran i els mitjans de comunicació	41
	5.1. La ràdio	41
	5.2. La televisió	42
6.	Projecte final	45
	6.1. Trobada, entrevista i activitats	45
	6.2. Creació del <i>Glossari de l'argot juvenil català</i>	49
	6.3. Vídeo final	50
7.	Synthèse du travail	53
8.	Conclusions	59
9.	Bibliografia i webgrafia	61
10.	Annex	64

1. Introducció

El llenguatge dels joves conté un vocabulari ric en croses i neologismes usats compulsivament que s’allunya cada vegada més de la resta de parles generacionals. Tot i això, els experts (Mas, 2020) asseguren que no es tracta d’un fenomen negatiu per a la llengua, sempre que els joves siguin capaços d’utilitzar el registre adequat en funció de la situació comunicativa en la qual es trobin. Així doncs, no és incorrecte que els adolescents facin un ús diari d’aquest argot que reforça el seu sentiment de pertinença dins d’un grup.

Fins ara, **els joves i la gent gran** havien conviscut en un mateix cercle comunicatiu i social: compartien canals informatius i un mateix univers de consum, però, tot i això, els joves volien diferenciar-se’n, i per això van començar a emprar un vocabulari i uns registres diferents. En l’actualitat, aquest entorn s’ha dividit fins a convertir-se en dos cercles totalment diferents. Arran de les noves tecnologies integrades en el dia a dia i la seva presència massiva en tots els aspectes de la societat, és factible pensar que la gent gran ha perdut el contacte amb altres generacions. Tenint en compte aquesta divisió, ens hem plantejat com a objectiu principal del nostre treball estudiar el fet que, per primer cop a la història del català, **l’argot juvenil estigui creant una barrera comunicativa amb les generacions anteriors**.

Les preguntes que ens vam fer a l’inici de l’estudi van ser les següents: És cert que el llenguatge entre els adolescents i els avis està canviant fins al punt de suposar una incomprensió? D’on prové aquest lèxic argòtic i quin procés evolutiu ha patit? En aquest treball, intentarem donar resposta a aquestes preguntes, i d’aquesta manera farem un pas endavant per entendre el desenvolupament de l’argot juvenil dins la societat actual. Ens agradaria investigar les interferències i influències que el català pateix d’altres llengües per tal de copsar fins a quin punt aquestes influeixen en la creació de l’argot adolescent. Des del nostre punt de vista creiem que **en un futur pot succeir que les generacions s’allunyin completament, creant-ne una forta incomprensió i relació intergeneracional**. En el cas que aquesta hipòtesi fos certa, no considerem agosarat suposar que aquest fet comportaria un deteriorament irreversible del català.

Hem escollit la **divisió comunicativa entre generacions** creada a causa de l’argot juvenil (objecte d’estudi) com a tema principal, perquè trobem que es tracta d’un afer actual i alhora poc estudiat a causa del seu caràcter variable, que fa que la frontera entre llengües es torni menys rígida, al marge de la normativa. Avui dia, el llenguatge dels adolescents pot alterar la relació i comunicació entre la gent gran i la gent jove. És per això que creiem que és un tema rellevant i ens pot ajudar a reflexionar, alhora que ens motivarà al llarg del projecte, ja que ens afecta directament.

Què passaria si els joves deixessin d’aprofitar l’experiència d’aquells adults que han viscut tant? Cada vegada sembla que la convivència és menor entre generacions; però una bona comunicació intergeneracional, milloraria aquesta relació o el llenguatge no n’és el responsable? Els joves i les noves tecnologies estan evolucionant tan de pressa que fan que la gent gran se senti coaccionada a l’hora d’adaptar-s’hi? És rellevant respondre aquestes preguntes perquè tots els indicis apunten que s’està configurant una societat diferent de la coneguda, menys familiar i amb menys transmissió.

La nostra motivació per arribar a fer aquest treball ha estat **veure la diferència de vocabulari** entre els joves i el que empra la gent gran. Ens ha semblat un afer d’actualitat, de gran importància i força interessant. Volem veure si el fet de relacionar-nos amb vocabulari diferent, suposa una incomprensió i una complicació a l’hora de la comunicació. Creiem que es pot tractar d’un treball que suposi una modesta aportació pel que fa a nivell social i sobretot lingüístic, ja que podem arribar a entendre el perquè d’aquest argot juvenil i fins a quin punt la gent gran entén aquesta manera de parlar. L’anàlisi que duem a terme pot tenir una certa utilitat per a tots aquells interessats en una qüestió d’actualitat, perquè podria arribar a marcar el futur de les relacions entre generacions que han viscut en diferents èpoques.

Per fer-ho, hem dut a terme una recerca aprofundida dels continguts que es mostren a continuació, on s’inclouen els tipus de varietats lingüístiques que existeixen, així com les interferències i influències que el llenguatge juvenil pot tenir. D’altra banda, hem cregut oportú estudiar els diversos mitjans o fonts comunicatives per les quals percebem aquest tipus de llenguatge, comparant-ne les dels joves amb les de la gent gran. Per reforçar la nostra recerca, hem contactat amb quatre dones de Sabadell (d’uns setanta anys aproximadament) perquè ens responguin un seguit de preguntes que els hem preparat i tractin de comprendre uns vídeos argòtics seleccionats de la *youtuber* Berta Aroca. Aquesta experimentació ens ajudarà a poder afirmar o desmentir la hipòtesi inicial formulada, observant l’existència d’una barrera comunicativa generacional.

Així doncs, us convidem a llegir el nostre treball de recerca, on trobareu les respostes a aquestes preguntes que poden esdevenir el motor d’altres qüestions relacionades amb l’ús del llenguatge entre generacions en un temps tecnològic que ens apressa en l’ús de nous termes i barbarismes.

2. La variació lingüística

La variació lingüística és la diferent manera d’emprar una llengua en funció de l’àmbit, de la situació geogràfica, de la funcionalitat i del moment històric o generacional en què ens trobem. És evident, doncs, que totes aquestes variacions són essencials en la nostra recerca perquè tenen una influència cabdal. Per això, cal tenir en compte que el llenguatge no s’utilitza de forma monolítica, sinó que experimenta canvis en funció de la situació comunicativa. Els nens no parlen com els adults, de la mateixa manera que fem servir registres diferents per parlar amb companys, pares, professors o persones desconegudes. Així doncs, la variació lingüística està relacionada amb factors diversos com els dialectes, els registres, els idiolectes o la varietat generacional.

2.1. Varietats històriques i generacionals

Les varietats històriques i generacionals corresponen a la llengua que es parla en cada època i generació. Aquestes modificacions es deuen a les diverses varietats del llenguatge que es conformen segons l’època històrica, i plasmen així el pas del temps, generant rellevants canvis lingüístics al llarg dels segles (Clotet, 2016).

Així, per exemple, les varietats històriques es manifesten en alguns **canvis lingüístics**, com poden ser les evolucions fonètiques (*resebre* → ‘rebre’), els **canvis morfològics**, mantenint alguns dialectes com la conservació de la -n- en alguns plurals (jòvens) o la **incorporació de neologismes**.

Respecte al **lèxic**, hi ha moltes paraules arcaiques que han anat caient en desús (*lladoncs* → ‘aleshores’), que són emprades en determinades zones d’annexió lingüística (*eixir* → ‘sortir’), que sols es conserven en certes àrees geogràfiques i que han patit una substitució pels castellanismes o per altres llengües molt usades actualment (*cercar* → ‘buscar’, *restar* → ‘quedar’). Altrament, podem reconèixer el que anomenem **evolucions semàntiques**, mots que s’utilitzaven antigament i que en l’actualitat han quedat substituïts (*llur* → ‘el seu’) o definitivament oblidats (*àdhuc* → ‘inclús’).

Avui en dia, podem distingir que en cada una de les diferents èpoques històriques hi havia un avenç lingüístic diferent; és a dir, entre els segles VIII i XIII es feia servir un català preliterari amb mots adoptats del **llatí**, la llengua de prestigi de l’època. Més endavant, entre els segles XIII i XV, hi havia un català més medieval basat en els usos de Ramon Llull i de l’Humanisme. Pel que fa a l’època on la literatura culta en llengua catalana patia una minva de producció i qualitat (segles XVI i XVIII), es començaren a identificar castellanismes a la parla de la ciutadania a causa de les influències polítiques de l’època. Fins a arribar al català contemporani i actual, contemplem un salt lèxic als segles XX i XXI, on hi ha una gran predominança d’anglicismes (*fake news* → ‘notícies falses’).

Referent a la varietat generacional, podem observar la quantitat de diferències que existeixen entre la parla de les diverses generacions. N'és un clar exemple la comunicació entre avis i nets. Els adults i la gent gran, solen ser més conservadors amb la llengua que utilitzen, i això es veu plasmat en la llengua oral.

2.2. Els dialectes o varietats geogràfiques

Els dialectes són les varietats del llenguatge que es produeixen en funció de l'indret on ens trobem. La manera de parlar d'aquestes persones pot ser diferent en funció de la seva ubicació, és a dir, si es troben al centre, nord, est... En el cas del català, per exemple, podem diferenciar-ne quatre grans grups: el català que es parla a Espanya, a França, a Andorra i a Itàlia.

Les varietats orientals i occidentals pateixen, en molts casos, una varietat lingüística. Dins de la zona occidental trobem les valls d'Andorra, la zona oriental d'Aragó, les comarques lleidatanes i el País Valencià. D'altra banda, la zona oriental és formada per les comarques tarragonines, les illes Balears i la ciutat sarda de l'Alguer. La línia imaginària que separa les dues zones geogràfiques rep el nom d'**isoglossa** (Diversicat, 2015).

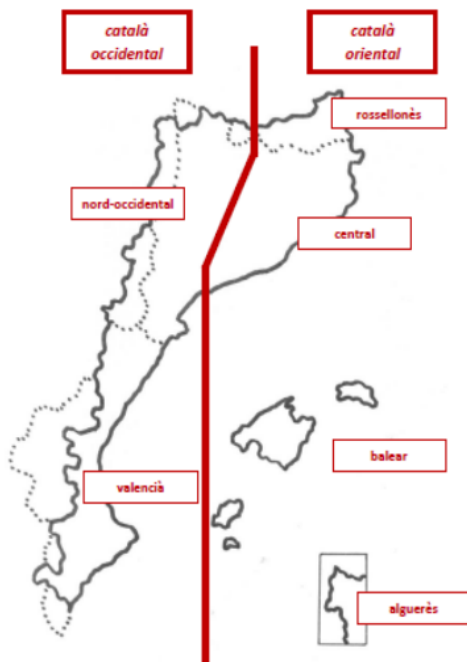

Figura 1: Mapa de les varietats geogràfiques

En les zones del **català oriental** podem identificar el rossellonès, el català central (que inclou el barceloní i el tarragoní), el balear (que engloba el mallorquí, menorquí i eivissenc) i l'alguerès. En les zones del **català occidental** podem distingir el nord-occidental i el valencià.

Les principals diferències entre una zona i l'altra són **la fonètica, la morfosintaxi i el lèxic**. Aquestes inclouen, respectivament, les diferències de parla, les conjugacions o les maneres d'expressar pronoms i determinants, juntament amb l'ús de vocabulari o expressions. A continuació, trobem un exemple clar de cadascuna de les diferències esmentades.

	CATALÀ ORIENTAL	CATALÀ OCCIDENTAL
Fonètica	Neutralització A / E àtones Neutralització O / U àtones Compraré patates	Distinció A / E àtones Distinció O / U àtones Compraré patates
Morfologia	Articles: EL, ELS 1ª persona del present d’indicatiu: -O Central → parlo[u] Alguerès i balear → parl - Ø Rossellonès → parli Verbs incoatius: -EIX Et serveixo una copa de vi?	Articles: LO, LOS + (EL, ELS) 1ª persona del present d’indicatiu: -O / -E Valencià → parle[e] Nord-occidental → parlo Verbs incoatius: -EIX / -ISCA Et servisc una copa de vi?
Lèxic	vermell noi sortida mirall	roig xic eixida espill

Figura 2: Taula de les varietats geogràfiques (elaboració pròpia)

2.3. Els registres o varietats funcionals

Els registres o varietats funcionals són les diverses maneres en les quals ens expressem (Balaguer, 2012). Serveixen per adaptar-nos a la situació comunicativa que ens trobem i depenen dels següents factors:

- **El camp:** en funció del grau d’especialització utilitzarem un parlar més formal, amb termes tècnics i científics. Per contra, si es tracta d’un tema general el llenguatge serà més aviat estàndard i comú.

Exemple: En una conversa quotidiana amb la família direm que tenim *mal de cap*. Però el metge o metgessa en el seu informe mèdic emprarà el terme *cefalea*.

- **La intencionalitat:** per indicar subjectivitat (donar l’opinió pròpia) farem servir “jo, a mi...” i vocabulari que expressi els nostres sentiments “opino, considero...”. En canvi, si en la nostra situació comunicativa volem indicar objectivitat (informar sobre alguna cosa), farem servir la tercera persona i un lèxic més neutre.

Exemple: Si un nen ha caigut jugant al parc i s’ha fet mal al peu, explicarà els fets ocorreguts en primera persona usant un caràcter subjectiu i informal. En canvi, el metge escriurà l’informe mèdic en tercera persona, de manera objectiva i, per tant, en un registre formal.

a) *Mama! M’he fet molt mal al peu en caure del gronxador, crec que hem d’anar al metge...*

b) *Aquest nen té un traumatisme a la zona externa del turmell, que li ha causat un esquinç de grau II trencant parcialment els lligaments.*

- **El canal:** es refereix al mitjà comunicatiu mitjançant el qual ens arriba el missatge, que pot ser oral (més espontani i directe) o escrit (més premeditat).

Exemple: Un discurs en una conferència requereix un registre culte o estàndard, ja que es tracta d’un missatge oral no espontani. En canvi, un missatge de *Whatsapp* a algú del nostre entorn familiar determina la tria d’un registre col·loquial i es tractarà d’un missatge escrit i espontani.

- **El grau de formalitat:** està relacionat amb el vincle entre el receptor i l’emissor, que determina el to i el tractament del missatge. Pel que fa a aquest últim, el podem tractar de “vós / vostè” o de “tu”, en funció de si ens trobem en situacions formals o de més proximitat.

Exemple: Un jove dirà a un amic seu que el seu gos no para de *donar pel cul* i, en canvi, als seus pares els diria que no para de *molestar*.

A continuació mostrem uns exemples de varietats funcionals, on es veuen clarament les diferències en dirigir-se a un amic i a un professor:

a) *Bua tia, ahir em vaig passar tota la tarda **estalquejant** al meu **crush** i no vaig tenir temps de fer els deures. Espero no **catejar** una altra vegada amb el **jambo** de castellà...*

b) *José, vull demanar-te disculpes per no haver fet les tasques encomanades. Ahir a la tarda vaig perdre completament la noció del temps i me’n vaig descuidar.*

	a	b
Emissor	amic 1	alumne
Receptor	amic 2	professor
Propòsit	informar	excusar-se
Canal	oral (diàleg)	oral (diàleg)

Figura 3: Taula sobre la comunicació (elaboració pròpia)

Els **registres lingüístics** es poden dividir en dos grans grups segons la situació comunicativa en la qual es troben els parlants: registres formals i no formals (CPNL, s.d). Dins d'aquests, trobem els següents subgrups:

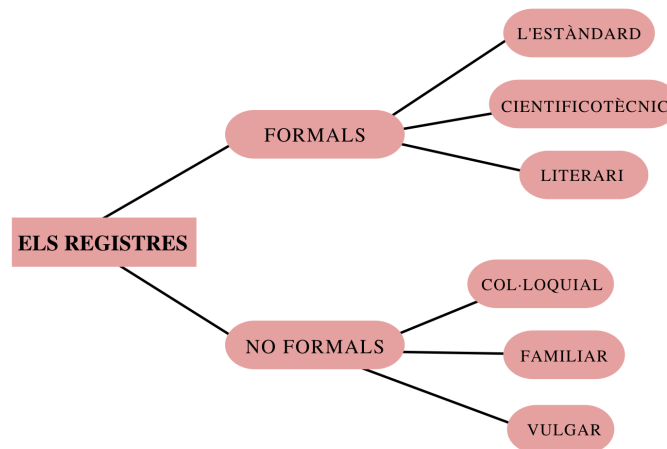

Figura 4: Esquema dels registres lingüístics (adaptació a partir de [Montals, S., 2014])

2.3.1. Les varietats formals

Són aquelles varietats caracteritzades per un lèxic ric i especialitzat, que poden contenir **arcaïsmes** (paraules o expressions antigues i no habituals), **neologismes** (paraules acabades d'incorporar a la llengua) o **cultismes** (en el cas del català, paraules adaptades de llengües com el llatí o el grec) (Balaguer, 2012). Els textos o discursos on són emprades no són espontanis sinó que estan preparats, i la sintaxi és clarament elaborada. Dins les varietats formals, trobem tres subgrups:

El **registre estàndard** és la varietat més comuna entre els parlants per tal de facilitar la comunicació en un mateix idioma, deixant al marge la procedència geogràfica, la condició social o l'edat. Es tracta d'un registre neutre i poc marcat pel que fa al seu dialecte i variació social, fet servir en l'àmbit escolar, administratiu, en els mitjans de comunicació, etc. Segueix la normativa i rebutja les formes que puguin provocar una incomprensió (cultismes, arcaïsmes, neologismes...) o rebuig (vulgarismes, col·loquialismes...).

Exemple: "Resulta preocupant i fins i tot sospitos el secretisme amb què el Poder Executiu pretén controlar un tema de tanta rellevància com l'avantprojecte del codi de consum. S'ha sabut que aquest document seria aprovat aquesta setmana -potser avui- pel Consell de Ministres, a esmena dels experts i la ciutadania."

El text de caràcter **cientificotècnic**, és un text expositiu que té com a objectiu informar de forma clara, lògica i ordenada allò que s'exposa (Capdevila, 2013). Aquest tipus de textos no tenen com a finalitat convèncer, per tant, la informació que donen és neutra i objectiva. En funció del públic a qui va dirigit el text, s'utilitza un lèxic especialitzat o divulgat, que dependrà també de la via per la qual arribi el missatge: oral (conferència) o escrit (llibres / revistes). A més, el llenguatge sol tenir un grau de formalitat alt, ja que abraça els diferents camps de la ciència i la tecnologia.

Exemple: “La fotosíntesi (del grec *φωτο* *foto*, ‘llum’ i *σύνθεσις* *synthesia*, ‘composició’) és una ruta metabòlica que converteix el diòxid de carboni en compostos orgànics, especialment sucres, utilitzant l'energia de la llum solar. La fotosíntesi es produeix en les plantes, les algues, i moltes espècies de bacteris, però no en els arqueobacteris. Els organismes fotosintètics reben el nom de *fotoautòtrofs*, però no tots els organismes que utilitzen la llum com a font d'energia efectuen la fotosíntesi, car els *fotoheteròtrofs* utilitzen compostos orgànics, i no diòxid de carboni, com a font de carboni.”

El **registre literari** és aquell usat en textos cultes i poètics, un dels més confusos de la llengua. Aquest registre busca la polisèmia (paraula amb més d'un significat) i la connotació (llenguatge amb un significat més ampli) per tal d'assolir la intenció estètica que el caracteritza; és a dir, el més important és la manera d'expressar-se, no el que s'expressa. És per això que el llenguatge científicotècnic és més fàcil de traduir, però això no passa en el literari a causa del seu ús figuratiu. Normalment, podem trobar aquest registre culte en discursos parlamentaris, textos literaris (novel·la, teatre, poesia, assaig), etc.

Exemple: “Com, encantadora Elisa, us sentiu malenconiosa després de les amables seguretats que heu tingut la bondat de donar-me sobre la vostra felicitat! Us veig sospirar, ai!, al mig de la meva alegria. ¿És que potser lamenteu, digueu-me, haver-me fet feliç? ¿I us penediu d'aquesta promesa, a la qual la meva passió ha pogut obligar-vos?”

2.3.2. Les varietats no formals

Les varietats no formals són aquelles pròpies del **tracte familiar**, caracteritzades per la seva espontaneïtat. És per això que, en emprar-les, sorgeixen repeticions, frases fetes, expressions no normatives, etc. Generalment, són textos orals que no han estat preparats amb antelació, però, tot i això, podem trobar-los per escrit (en l'àmbit privat). Dins d'aquestes varietats, destaquen els registres col·loquial, familiar i vulgar.

El **registre col·loquial** és aquell emprat en el tracte d'amistat i en converses quotidianes (Barcanova, s.d). No segueix cap mena de normativa ni correcció gramatical. Hi predomina l'ús de lèxic no genuí (*bueno, pues...*), bastant genèric (*cosa, això...*) i no es fa ús de termes tècnics ni elaborats. En aquest tipus de registres, freqüenten també les frases fetes, les onomatopeies i les comparacions. Sovint és intensificat amb gestos i variacions del to de veu.

- Exemple:**
- Quines *penques* que tens!
 - Qui, jo? Tu *tens un morro que te'l trepitges!*
 - Saps què? *Ves-te'n a pastar fang!*

El **registre familiar**, usualment associat al col·loquial, és el més usat a l'hora de parlar amb gent del nostre àmbit familiar i privat. És caracteritzat pels mateixos factors que determinen el registre col·loquial, amb l'única diferència que el receptor del missatge s'ha de tractar de forma més respectuosa, emprant un vocabulari comprensible i adequat per qui el rep.

- Exemple**
- *Ei* mama, saps què m'ha passat? M'he *fotut una hòstia* pel carrer *que no vegis!*
 - *Ui*, però estàs bé? T'has fet mal?
 - *Bueno*, només tinc una rascada a la cama, però he perdut les claus de casa.
 - *Ostres* nen! Vigila que un dia no acabis *perdent el cap...*

Pel que fa a l'ús de mots mal utilitzats, construccions de frases no normatives i barbarismes, el **registre vulgar** coincideix amb el registre col·loquial, anteriorment explicat. Addicionalment, podríem dir que hi ha un excés de temes considerats tabús (el sexe, la mort...) o mots grollers per la societat, com les paraulotes. Aquest registre s'allunya de la normativa ortogràfica i és usat per individus de baix nivell cultural.

- Exemple**
- *Hòstia!* Però quina *txapussa* has *cardat* a la paret? Ets un sapastre de collons.
 - Què *coi* vols que faci amb aquestes eines *de merda!*
 - *El merda* ets tu, saps? Au, *fot el camp!*

A la següent taula comparativa podem diferenciar les principals característiques d’ambdós registres anteriorment exposats:

REGISTRES NO FORMALS	REGISTRES FORMALS
Lèxic: → Ús de lèxic genèric : cosa, tema, això... → Ús de frases fetes → Repetició de mots	Lèxic: → Ús de lèxic precís , culte i tecnicismes → Ús molt escàs de frases fetes → Ús de sinònims per evitar repeticions
Sintaxi: → Predomini de frases curtes i simples → Ús de connectors senzills : <i>i, que, però, on...</i>	Sintaxi: → Predomini de frases més llargues → Ús de connectors cultes : <i>el qual, la qual, en què, no obstant això...</i>
Estructura: → És espontània i desordenada	Estructura: → Segueix un model establert i és ordenada
Tractament: → Informal: tu	Tractament: → Formal: vós / vostè

Figura 5: Taula comparativa dels registres formals i no formals (elaboració pròpia)

2.4. Els idiolectes o varietat social

La recerca sociolingüística utilitza característiques de diversos grups de variants socials que conviuen en una mateixa societat. Les llengües rurals són generalment més conservadores lèxicament, mentre que les llengües urbanes són més innovadores, sobretot entre els joves (*molar, jambo, fardar...*).

L’**idiolecte**, segons (Vidal, 2021) és un mot provinent del terme grec *idiolect*, on *idio* vol dir ‘personal’ o ‘privat’, i el prefix *dia*, que significa ‘a través de’. S’aplica a la lingüística i fa referència a la varietat més concreta d’una llengua, és a dir, a l’ús individual. Un idiolecte propi és format per paraules, estructures gramaticals i pronúncies particulars de la nostra parla comuna.

La **varietat social** és aquella condicionada pel grup al qual pertany el parlant, incloent-hi les vies per on adquirim un llenguatge propi, la qual fa visible la diferència entre els nivells socials i la seva parla. És per això que, freqüentment, persones que conviuen dins una esfera similar, poden arribar a adquirir una mateixa parla o inclús maneres d’expressar-se semblants.

3. Un cas particular de varietat social: L'argot

Quan un grup d'usuaris utilitza una variant lingüística amb l'objectiu de fer-la incomprendible per a persones que no són membres del grup, és quan podem parlar d'**argot**. Per tant, l'argot es pot considerar una **variant de grup** i de comunitat en el seu conjunt format per les expressions i el vocabulari concret que els diferencia de la resta de comunitat de parlants. Anteriorment, aquest terme s'usava per a designar la parla dels lladres professionals francesos (*les argotiers*), que ha acabat adquirint un significat més extens i no tan precís. Avui dia coneixem l'argot com un important factor de canvi i renovació lingüística, sovint associat a l'expressió vulgar, poc culta.

Mentre que els dialectes es poden veure afectats per la zona geogràfica on es troben els parlants, l'argot no és una variant geogràfica d'una llengua, pateix una menor divulgació, i freqüentment es converteix en un subgrup del dialecte d'una llengua. Aquest, afecta fonamentalment el lèxic format per arcaïsmes, neologismes i cultismes, com afirmà el cèlebre novel·lista francès Victor Hugo: *L'argot és ni més ni menys que un vestuari en el qual el llenguatge, tenint alguna mala acció a fer, es disfressa. Es posa màscares de paraules i draps metafòrics* (Els Miserables, 1862).

Tanmateix, hi ha moltes variants diferents d'argot (Tantinyà, 2013), la seva classificació dins dels dialectes i les variants estilístiques d'una llengua és molt complexa i depèn de cada situació concreta: podem parlar d'argot científic, d'argot automobilístic, d'argot agrícola, d'argot juvenil, etc. Ara bé, els argots més comuns i distingits els dividim en tres grups: l'argot professional, l'argot social i l'argot juvenil.

L'argot professional fa referència a la llengua col·loquial d'algunes professions o activitats. El tret més característic d'aquests llenguatges és l'ús d'un lèxic concret, diferenciat i ple de tecnicismes on, de vegades, té una intencionalitat voluntària i no tothom hi pot accedir. Els metges, per exemple, utilitzen l'argot quan parlen d'*una eco*, d'*una peri* o d'*una placa*, per referir-se a una ecografia, anestèsia epidural o radiografia. També en podrien ser un exemple els músics quan parlen d'*anar a dalt*, per tal de començar una peça de nou o d'*anar a terra*, quan no poden continuar perquè han perdut el fil.

En el cas de **l'argot social**, també engloba les diferents maneres de comunicar-se amb la intenció de no ser entesos pels altres (a la presó), o amb intenció discriminadora (alguns barris o sectes religioses). Un dels exemples més clars és l'argot de l'ètnia gitana, una varietat social pròpia amb la qual s'identifiquen. En relació amb la parla gitana, cal accentuar el fet que, de manera inconscient i per transmissió, encara avui dia utilitzem mots que provenen del *caló*, la llengua variant de *romaní* utilitzada pel poble gitano. Vegem-ne alguns exemples:

MOT	<i>Molar</i>	<i>Pirar / Pirat</i>	<i>Sobar</i>	<i>Currar / Curro</i>	<i>Xungo</i>
SIGNIFICAT	Agradar	Marxar / Boig	Dormir	Treballar / Treball	Dolent / difícil / perillós

Figura 6: Taula de significats del *caló* (elaboració pròpia)

Un altre exemple de varietat social seria l’argot de grups marginals així com el llenguatge dels delinqüents o dels drogoaddictes, que està format per un lèxic amb mots creats, precisament, per no ser entesos per la resta de parlants. Per una banda, tenim la parla carcerària, en què s’usa un vocabulari que mostra les relacions de poder i sol tenir paraules per a “policia”, per a “pres cap” o per a “pres submís”, que varien depenent de la presó i la regió geogràfica. Per altra banda, existeixen els codis dels delinqüents, que assignen noms propis a les activitats i les coses que no es poden dir de manera ordinària en estar prohibides. Així, per exemple, tenen un nom per a cada tipus de droga, un nom per a la policia, un altre per a cada tipus de delictes, etc.

Si ens centrem en **l’argot juvenil** i el descrivim com l’ús del llenguatge per part dels adolescents, podem dir que aquest argot entra dins la categoria de la llengua col·loquial, tenint en compte que no tot el que és llenguatge col·loquial, és també argot juvenil. Ambdós es caracteritzen per ser efímers, és a dir, l’ús d’aquests varia amb el pas dels anys i es podria dir que són també generacionals: tots parlem diferent ara que fa uns anys. Tal com diu (Barber, s.d), cal destacar que la parla juvenil i adolescent és plena d’estrangerismes i termes generacionals on, rarament, els adults aconseguen entendre del que s’està parlant. Tenint en compte la pobresa de l’argot català, és cert que hi ha molt poques aportacions autèntiques o genuïnes en la nostra llengua, i això es pot considerar un indicador de la manca de normalització de la llengua. Això ho provoca el fet que, en primer terme, el castellà sigui la llengua que té un pes més important en la creació d’argot català; i en segon terme, l’anglès, la segona llengua en ordre d’importància com a font d’adquisició d’argot. Analem el fragment següent on es plasma aquest argot juvenil:

*“Dissabte passat vam mirar unes **pelis** a casa. Després en Jordi va dir que tenia ganes d’anar a fer unes **birres**, d’anar a fer una mica el **txorra**. Jo l’endemà havia de **currar**, però vaig pensar que era millor no posar-me **borde** amb ell, perquè sempre diu que m’**escaquejo** cada vegada que ell vol sortir. Li vaig dir que no em volia gastar la **pasta** i em va dir que no patís, que primer aniríem a un **bareto cutre**, que tenien les birres a només dos euros. Li vaig dir que no **colava**, que ja n’estava **fins la polla** dels seus merders, que avui en dia qualsevol **xorrada** costava com a mínim tres euros. Total, que al final vaig **passar de tot** i vaig dir: “apa, anem a **liar-la!**”. Tres hores després vam acabar en un local molt **pijo** i ple de **guiris**. Tothom anava **a la seva puta bola** i vam **tontejar** amb **tot quisqui**. Hi havia uns **tius que t’hi cagues**, però res, com sempre vam acabar menjant-nos el **bocata guarro** del bar **cutre** de la cantonada.”* (Text adaptat de [Barber, s.d])

És evident que aquest text (fictici) reflecteix la parla col·loquial dels joves catalans on la gran concentració de lèxic és calcat o adaptat del castellà. És per això que hem volgut fer un llistat on puguem contemplar clarament les equivalències amb mots catalans, sense perdre el registre en el qual es troben aquests mots:

Equivalències		Sense equivalència
Pelis → Pel·lícules	Anar a la seva bola (<i>Ir a su bola</i>) → Anar al seu aire	Txorra
Currar → Pencar	Que t’hi cagues (<i>Que te cagas</i>) → Que flipes	Bareto
Pasta → Diners	Bocata → Entrepà	Liar-la
Guiris → Turistes	Escaquejar-se (<i>Escaquearse</i>) → Escapolir-se	Colar
Birra → Cervesa	Passa de tot (<i>Pasa de todo</i>) → Tant se li’n fot	Pijo
Guarro → Porc	Xorrada (<i>Chorrada</i>) → Bestiesa, ximpleria	
Borde → Estúpid	Cutre → Pobre, gens estètic, desfasat	
Tot quisqui → Tothom	Tontejar (<i>Tontear</i>) → Flirtejar	
Tius (<i>Tíos</i>) → Nois	Fins la polla → Fins al monyo	

Figura 7: Taula d’equivalències (elaboració pròpia)

3.1. Les interferències lingüístiques

Les interferències lingüístiques o els barbarismes són aquells mots que no es consideren propis de la llengua del país, sinó que han estat **importats** d’una altra (Balaguer, 2013). Això afecta negativament a l’idioma, ja que en comptes d’enriquir-lo, fa que es vagin perdent un seguit de paraules que estan sent substituïdes. Aquestes incorporacions són innecessàries, donat que ja existeix un concepte per definir el que es vol expressar.

Les interferències afecten la llengua catalana en l’àmbit de la fonètica, la morfologia, la sintaxi i, sobretot, en el lèxic. D’una banda, aquest darrer és el nivell més afectat i més estudiat, ja que comporta una situació lingüística dèbil en incloure nous mots i estructures lingüístiques externes al català. D’altra banda, tenim la interferència fonètica, aquella que implica una situació de bilingüisme al parlar, involucrant l’acceptació i l’adopció d’hàbits articulatoris de la varietat dominant.

Exemples: Pel que fa al **lèxic** trobem un seguit de barbarismes (castellanismes, anglicismes i francesismes) que hem anat adaptant al nostre dia a dia. Un mot que utilitzem diàriament seria la paraula *enxufe* que, adoptada del castellà, ja té un mot català per a fer-hi referència: *endoll*.

Parlant de la **fonètica**, un clar exemple d’interferència seria quan una persona pronuncia la marca Nike “**naik**”, ho fa incloent-hi fonemes externs a la nostra llengua, intentant imitar la pronúncia anglesa “**naiki**”.

3.1.1. Els castellanismes

Els castellanismes són aquells mots o expressions propis de la llengua castellana que s’implanten a altres llengües. Tot el lèxic que ha entrat al català en els últims segles prové del castellà, a continuació us oferim un llistat dels barbarismes més freqüents:

INTERFERÈNCIES	EN CATALÀ	INTERFERÈNCIES	EN CATALÀ
Agòbio	Aclaparant / angoixa	Jefe	Cap
Aguacate	Alvocat	Línea	Línia
Alcantarilla	Claveguera	Medir	Mesurar
Barco	Vaixell	Ojalà!	Tant de bo!
Bulto	Bony	Pesadilla	Malson
Cadera	Maluc	Plaç	Termini
Crisis	Crisi	Saborejar	Assaborir
Enxufe	Endoll	Tindre que	Haver de
Fallo	Error	Traïcionar	Trair
Fundir	Fondre	Vale	D’acord
Gordo	Gras	Xulo	Fanfarró
Humillar	Humiliar	Xiripa	Sort
Ingenier	Enginyer	Zanjar	Resoldre

Figura 8: Taula de castellanismes (elaboració pròpia)

3.1.2. Els anglicismes

Tot i que sempre han existit anglicismes, actualment són cada vegada més freqüents i comuns en la parla catalana (Universitat Pompeu Frabra, s.d). Encara que no ho creiem, els trobem a les aules, al carrer, a les eines de treball, etc. En el cas de l’anglès, no només ens influeix pel que fa als mots, sinó que també podem trobar estructures gramaticals pròpies de l’idioma (*què fas* → ‘què estàs fent’). A la següent taula mostrem alguns mots anglesos que tenen un equivalent en català o que són de fàcil substitució:

INTERFERÈNCIES	EN CATALÀ	INTERFERÈNCIES	EN CATALÀ
Abstract	Resum	Look	Imatge
Airbag	Coixí de seguretat	Night-club	Discoteca
Background	Historial, formació	Outfit	Vestuari
Container	Contenedor	Overbooking	Sobreocupació
Fake news	Notícies falses	Pen drive	Llapis de memòria
Fastfood	Menjar ràpid	Shopping	Anar de compres
Full-time	A jornada completa	Show	Espectacle

Figura 9: Taula d’anglicismes (elaboració pròpia)

3.1.3. Els francesismes o gal·licismes

Els francesismes són aquells mots provinents del francès que s’han introduït a una altra llengua, en aquest cas al català. Malgrat la proximitat geogràfica, la pèrdua d’influència d’aquesta llengua arreu del món és evident. Podem dir que pràcticament no hi ha interferències envers el català, malgrat que fou una llengua internacional. Tot i això, el català recull algun mot concret com és el cas de la paraula mercès (*merci*) l’equivalent al mot català *gràcies*, essència (*essence*) com a equivalent a *perfum* o jornal (*journal*) com a *diari*.

3.2. Les influències lingüístiques

Les **influències lingüístiques** o **manlleus** són aquells mots que han estat importats d’una altra llengua i que no tenim una altra manera d’anomenar-los en la llengua inicial. Aquestes paraules són **normatives** i no tenen una equivalència, es diu que són paraules que passen d’una llengua a una altra (Bernal i Sinner, 2009).

Hem adquirit manlleus de les diverses llengües més conegudes i estretes geogràficament com ho són el castellà (*borratxo, preguntar*), l’anglès (*futbol, esport*) i el francès (*bitllet, menú*), però també n’hi ha de l’italià (*bravo, pallasso*), de l’alemany (*fang, sabó*), de l’àrab (*albercoc, llimona*)... A conseqüència d’aquest increment de paraules amb influències del castellà i de l’anglès, juntament amb l’adopció de diverses formes gramaticals d’altres llengües, s’ha notat una forta disminució de l’ús del català en l’àmbit de xarxes socials i les plataformes de contingut audiovisual.

3.2.1. De la llengua castellana

Tot seguit trobareu exemples de paraules adaptades del castellà al català que usem habitualment:

Alabar - <i>Alabar</i>	Collar - <i>Collar</i>	Preguntar - <i>Preguntar</i>
Borratxo - <i>Borracho</i>	Llàstima - <i>Lástima</i>	Tarda - <i>Tarde</i>

Figura 10: Taula d’influències de la llengua castellana (elaboració pròpia)

3.2.2. De la llengua anglesa

Podem trobar mots anglesos que, tot i ser normatius, no es poden substituir per una paraula catalana, ja que han estat integrats a la parla habitual. Vegem-ne alguns dels exemples més comuns:

Bar - <i>Bar</i>	Copyright - <i>Copyright</i>	Handbol - <i>Handball</i>	Robot - <i>Robot</i>
Bàsquet - <i>Basquetball</i>	Esmoquin - <i>Smokin</i>	Iceberg - <i>Iceberg</i>	Rock - <i>Rock</i>
Beisbol - <i>Baseball</i>	Esport - <i>Sport</i>	Màner - <i>Manager</i>	Sandvitx - <i>Sandwich</i>
Boicot - <i>Boycott</i>	Estàndard - <i>Standard</i>	Màrqueting - <i>Marketing</i>	Surf - <i>Surf</i>
Bungalou - <i>Bungalow</i>	Estoc - <i>Stock</i>	Pàrquing - <i>Parking</i>	Test - <i>Test</i>
Càmera - <i>Camera</i>	Futbol - <i>Football</i>	Playback - <i>Playback</i>	Tràiler - <i>Trailer</i>
Càmping - <i>Camping</i>	Gàngster - <i>Gangster</i>	Puzle - <i>Puzzle</i>	Videoclip - <i>Video clip</i>
Còctel - <i>Cocktail</i>	Golf - <i>Golf</i>	Rànquing - <i>Ranking</i>	Whisky - <i>Whisky</i>

Figura 11: Taula d’influències normatives de la llengua anglesa (elaboració pròpia)

Tanmateix, també hi ha paraules angleses que no són normatives, però estan importades al català:

<i>Best-seller</i>	<i>Music-hall</i>	<i>Remake</i>	<i>Thriller</i>	<i>Western</i>
--------------------	-------------------	---------------	-----------------	----------------

Figura 12: Taula d’influències no normatives de la llengua anglesa (elaboració pròpia)

3.2.3. De la llengua francesa

A continuació trobem exemples de mots francesos importats al català. Com hem dit anteriorment, no tenen una equivalència, és a dir, no es poden substituir per cap paraula catalana:

Ballet - <i>Ballet</i>	Carnet - <i>Carnet</i>	Entrecot - <i>Entrecôte</i>	Mousse - <i>Mousse</i>
Bitllet - <i>Billet</i>	Collage - <i>Collage</i>	Gurmet - <i>Gourmet</i>	Ordinador - <i>Ordinateur</i>
Botiga - <i>Boutique</i>	Crep - <i>Crêpe</i>	Magret - <i>Magret</i>	Pelux - <i>Peluche</i>
Brioix - <i>Brioche</i>	Déjà-vu - <i>Déjà-vu</i>	Mascota - <i>Mascotte</i>	Tour - <i>Tour</i>
Cabaret - <i>Cabaret</i>	Dossier - <i>Dossier</i>	Menú - <i>Menu</i>	Xofer - <i>Chauffeur</i>

Figura 13: Taula d’influències de la llengua francesa (elaboració pròpia)

3.3. Processos de formació lèxica

Els neologismes són aquelles **paraules noves** que s’incorporen a una llengua per anomenar un objecte, idea o invent de nova creació. En el cas del 2020, per exemple, van sorgir els termes *coronavirus* i *grup bombolla*, que, com que no existien anteriorment, no hi havia una forma per anomenar-los.

A més, els neologismes poden provenir de **manlleus**, que recordem que són aquells mots que han estat importats d’una altra llengua i que no tenim una altra manera d’anomenar-los en la llengua inicial. També pot ser que sorgeixin neologismes al llarg dels segles a causa de l’evolució del llenguatge i, en funció de l’ús que en facin els parlants, acabaran integrant-se, en aquest cas, al català. Pel que fa als mètodes més destacats de formació de neologismes trobem la incorporació de prefixos o sufixos i l’habilitació.

3.3.1. Prefixació i sufixació

La **prefixació** és un procés de formació de paraules mitjançant la unió d'un prefix a l'arrel del mot, sigui un nom, un verb o un adjectiu (Balaguer, 2017):

Exemples: acord → desacord normal → subnormal valorar → infravalorar
 N N Adj Adj V V

Com hem pogut contemplar en els exemples, hi ha prefixos que no modifiquen la categoria del mot inicial, però n'hi ha d'altres que sí:

Exemples: tou → estovar taula → entaular còmode → acomodar
 Adj V N V Adj V

Dins la derivació mitjançant prefixos podem trobar-ne de diferents que expressen diversos pensaments o intencions. A la següent taula hem seleccionat els prefixos catalans més comuns:

PREFIX	SIGNIFICAT	EXEMPLE
a-, an-	Negació	Apolític, analfabet
ante-, avant-	Abans, davant	Antecedent, avantpassat
anti-	Oposat, contrari	Antitaurí
bes-, bi-	Doble, duplicació	Besavi, bisil·lab
circum-	Al voltant de	Circumferència
co-	Amb companyia de	Col·laborar
contra-	Contrari, oposició	Contradir
des-	Contrari	Desfer
entre-	Al mig de	Entreacte
ex-	De dins a fora, antic càrrec	Expropiar
in-, im-, il-	Negació	Injust, impossible, il·legal
inter-	Entre	Interpersonal
macro-	Gros, gran	Macrosupermercat
mal-	Malament	Malpensar
mega-	Molt gran	Megaconcert
micro-	Molt petit	Microorganisme

menys-	Disminució	Menysprear
mono-	Un	Monocromàtic
multi-	Molts	Multitasca
neo-	Nou	Neolític
poli-	Molts	Poliamor
pos-, post-	Posterioritat, posterior a	Posposar, postobligatori
pre-	Anterioritat, anterior a	Prehistòria
pseudo-	Fals	pseudociència
re-	Repetició, de nou	Refer
semi-	La meitat	Semidesnatat
sobre-, super-	Damunt, per damunt de	Sobreposar, superheroi
sota-, sub-	Sota, per sota de	Sotavent
ultra-	Més enllà	Ultralleuger
uni-	Format per un	Unicel·lular
vice-	Càrrec inferior	Vicepresident

Figura 14: Taula de prefixos (elaboració pròpia)

D'entre aquests prefixos escollits, n'hi ha tres a destacar per damunt de tots: **des-**, **ex-** i **super-**. Aquests tres són els més comuns a la parla juvenil per a formar paraules com *desfase*, *exnòvio* o *superguai*. En diversos estudis s'ha demostrat que l'argot juvenil és format, sens dubte, per paraules configurades amb el prefix **super-** adjunt a un adjectiu o a un adverbi: *superxulo*, *superbo*, *superrelaxament*, *supermalament*, *superbé*, *supergraciós*... Es tracta d'un prefix anteriorment culte que ha esdevingut un prefix popular entre la joventut que, de tota manera, aporta un grau de modalitat a la base, no una completa modificació o creació d'una paraula totalment nova.

La sufixació és un dels recursos més habituals per a obtenir substantius d'acció i efecte en català. El fet de col·locar un sufix després de l'arrel per formar una paraula derivada, pot comportar modificacions lèxiques i sintàctiques:

Exemples:	agrair → <u>agraïment</u>	fresc → <u>frescor</u>	estiu → <u>estiuenc</u>
	V N	N Adj	N Adj
	xerrar → <u>xerraire</u>	arrel → <u>arrelar</u>	
	V Adj	N V	

A la següent taula hem seleccionat els sufixos catalans més comuns:

<p>Col·lectius:</p> <p>-al → instrumental, dineral, personal...</p> <p>-all / -alla → brancall, ferralla, escampall...</p> <p>-am → costellam, eixam...</p> <p>-ar → pedregar, bestiar...</p> <p>-ari / -ària → maquinària, diccionari, mostrari...</p> <p>-at / -ada → arbrat, fornada, gentada, manat...</p> <p>-atge → fullatge, plomatge, pelatge...</p> <p>-eda → arbreda, oliveda, fageda, boixeda...</p> <p>-ia / -eria → escolania, cristalleria, coberteria...</p> <p>-menta → vestimenta, ornamenta...</p>	<p>Noms d'ofici i professió:</p> <p>-à / -ana → manyà(-ana), guardià(-ana)...</p> <p>-aire → lleyataire, drapaire, escombriaire...</p> <p>-dor / -dora → escorxador(-a), llevador(-a)...</p> <p>-ent / -enta → president(-a), dependent(-a)...</p> <p>-er / -era → cambrer(-a), perruquer(-a)...</p> <p>-e / -essa → metge(-essa), jutge(-essa)...</p> <p>-ista → futbolista, taxista, oculista, lampista...</p> <p>-òleg / -òloga → biòleg(-òloga), psicòleg(-òloga)...</p> <p>-or / -ora → pintor(-a), escriptor(-a), regidor(-a)...</p>	
<p>Noms de lloc:</p> <p>-at → terrat, jutjat, mercat...</p> <p>-dor → menjador, parador, tocador, obrador...</p> <p>-er → forner, taller, graner, traster...</p> <p>-eria → fusteria, tintoreria, sastreria, llibreria...</p>	<p>Diminutius:</p> <p>-et / -eta → solet, floreta...</p> <p>-ol / -ola → rierol, bestiola...</p> <p>-ó / -ona → petitó(-ona)...</p>	<p>Augmentatius:</p> <p>-às / -assa → cotxàs...</p> <p>-ot / -ota → tortugota...</p> <p>-al → bestial, dineral...</p>
<p>Gentilicis:</p> <p>-à / -ana → italià(-ana), australià(-ana)...</p> <p>-enc / -enca → sabadellenc(-enca)...</p> <p>-eny / -enya → madrileny(-enya)...</p> <p>-er / -era → brasiler(-era)...</p> <p>-ès / -esa → xinès(-esa), anglès(-esa)...</p> <p>-í / -ina → mallorquí(-ina)...</p>	<p>Despectius:</p> <p>-alla → jovenalla, ferralla...</p> <p>-arro / -arra → veuarra, homenarro, cotxarro, motarra...</p> <p>-ot / -ota → caixota, manota, sabatot, cadirota...</p> <p>Afectuosos:</p> <p>-ó / -ona → pobrissó(-ona), reietó(-ona)...</p>	

Figura 15: Taula de sufixos (elaboració pròpia)

A banda d'aquests sufixos, n'hi ha molts altres, però en la parla juvenil sobretot predominen els sufixos propis, com -ada (*cagada, liada*), -ejar (*flirtejar, cabrejar*) i -ós (*grandiós, carinyós*). A més a més, volem accentuar l'ús de sufixos autènticament catalans amb arrels alienes a la llengua, com en el cas de *freakada*, un clar exemple de l'adopció de formes estrangeres mitjançant afixos catalans en la parla juvenil.

Cal esmentar el fet que, com ja sabem, en l'argot juvenil hi predomina la influència castellana i és per això que en l'adopció de sufixos també hi ha una clara intervenció de la llengua. Per exemple:

-ito / -ita	<i>tontito(-a), guapito(-a), asquito...</i>	-azo / -aza	<i>cochazo, perrazo(-a), casaza...</i>
-illo / -illa	<i>majillo(-a), feillo(-a)...</i>	-ete / -ote	<i>viejete, guapete, amigote...</i>
-íssimo / -íssima	<i>guapísimo(-a), loquisimo(-a)...</i>	-ón / -ona	<i>ligón(-a), cabezón(-a), fiestón...</i>
-ata	<i>bocata, cubata...</i>	-orro / -orra	<i>buenorro(-a), calentorro(-a)...</i>

Figura 16: Taula de sufixos castellans (elaboració pròpia)

La llengua catalana no disposa d'un gran ventall de sufixos d'aquest tipus i no va més enllà del sufix **-ot** (*mastegot, carallot*), **-às** (*golfàs, cabronàs*) i **-et** (*secretet, ximplet*). L'ús d'aquests, és molt més limitat que no pas en castellà, el que fa que els mots argòtics i les formes col·loquials formades per sufixació, sigui més aviat reduïda. Alhora, aquesta escassetat porta a l'adopció inevitable de mots castellans per tal d'expressar-nos en un context col·loquial. Això és degut a la dificultat de trobar equivalències catalanes per a aquestes paraules formades per derivació.

Considerem la sufixació, doncs, una clara mostra del fet que els joves empen diversos processos formals en la creació de paraules noves (neologismes).

3.3.2. Habilitació lèxica

Un altre procés molt comú en la formació de vocabulari és l'habilitació, un dels **mecanismes de creació** de paraules que existeix en català. (Balaguer, 2012) remarca que aquest mecanisme consisteix a assignar una nova funció semàntica a un mot sense modificar-ne la forma, tot implicant un canvi de categoria lexicogramatical que afecta el significat.

- **Substantius habilitats com a adjectius:** Es tracta de paraules utilitzades com a substantius, però que han estat habilitades i, com a categoria gramatical, han passat a ser adjectius. És un procés molt comú en camps semàntics com *els colors, animals o verdures aplicades a persones...*

Exemples:

- “M'he llevat i **el cel** estava enteranyinat, no sé si plourà...” (= substantiu)
- “Aquells pantalons **blau cel** m'agraden molt” (= habilitació → adjectiu)
- “En el bosc del costat de casa sempre hi volta **un porc**” (= substantiu)
- “En Joan és molt **porc**, mai es talla les ungles” (= habilitació → adjectiu)

- **Adjectius habilitats com a substantius:** Es tracta de paraules utilitzades com a adjectius, però que han estat habilitades i, com a categoria gramatical, han passat a ser substantius. El procés més comú és per elisió del substantiu en el sintagma nominal (*un home pobre → un pobre*).

- Exemples:**
- “El mot **anglès heavy** es fa servir molt en contextos col·loquials” (= adjectiu)
 - “**Els anglesos** acostumen a ser molt educats” (= habilitació → substantiu)
 - “Aquells nois **joves** sempre molesten al meu gos” (= adjectiu)
 - “Avui dia **els joves** no vigilen amb res” (= habilitació → substantiu)

- **Verbs habilitats com a substantius:** Es tracta de paraules utilitzades com a verbs, però que han estat habilitades i, com a categoria gramatical, han passat a ser substantius. Les formes més populars fan referència als àpats: *el berenar, el sopar...*

- Exemples**
- “No m’agrada gens **dinar** sol, em falta algú amb qui conversar...” (= verb)
 - “**El dinar** familiar d’avui ha estat fantàstic” (= habilitació → substantiu)
 - “Per **esmorzar** he menjat dues torrades amb mantega” (= verb)
 - “**L’esmorzar** és l’àpat més important del dia” (= habilitació → substantiu)

- **Noms propis habilitats com a noms comuns:** Es tracta de paraules utilitzades com a noms propis (de persona, de lloc, de marques comercials...), però que han estat habilitades i, com a categoria gramatical, han passat a ser noms comuns (*xiruca, vamba, rímel, cacaolat, clínex, xupa-xup, aspirina, túrmix...*).

- Exemples:**
- “En **Gai Cilni Mecenàs** fou un polític romà” (= nom propi)
 - “Aquell home és **un mecenes**” (= habilitació → nom comú)
 - “La marca **Donuts** és de molt bona qualitat” (= nom propi)
 - “Els **donuts** de xocolata m’agraden molt” (= habilitació → nom comú)

- **Abreviacions habilitades com a noves paraules:** Es tracta d’una formació força recent on s’agafen sigles o abreviacions i passen a ser considerades com a una nova paraula (*sida, covid...*).

- Exemples:**
- RADAR (*radio detecting and ranging*)
 - En aquell tram hi ha molts **radars**.
 - LÀSER (*Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation*)
 - El **làser** s'utilitza sovint en oftalmologia, odontologia i dermatologia.

Tots aquests processos lèxics estan tan interioritzats en el nostre subconscient que, a primer cop d’ull, ens costa diferenciar-los. És cert que, per exemple, l’habilitació de noms propis de marques comercials l’hem adoptat d’uns quants anys enrere, no és res nou que hàgim iniciat els joves.

4. Els joves i l'entorn digital

Un cop hem estudiat les influències i les interferències lingüístiques, ens agradaria investigar d'on les hem adquirit i fer-ne una recerca del seu origen. Des del nostre punt de vista creiem que aquest domini que s'està creant per part d'altres idiomes pot provenir de les xarxes socials. Gairebé tots els continguts que consumeixen els adolescents són en castellà i ocasionalment en anglès; és per això que la llengua catalana s'està començant a perdre i l'argot juvenil està rebent molta influència per part dels mitjans de comunicació.

4.1. Les xarxes socials

Actualment, tal com diu (Hernández, 2019) les xarxes socials tenen força presència en el dia a dia, sobretot dels adolescents, que passen hores davant les pantalles. L'argot juvenil no és un fet d'actualitat, sinó que sempre ha existit, però que ha anat evolucionant de diverses maneres fins a arribar al que s'ha convertit. Amb l'accentuació de les xarxes socials, l'argot juvenil ha rebut una forta influència del vocabulari que aquests mitjans empen, generalment per *youtubers*, *tiktokers* i altres *influencers*.

Amb l'era digital i la globalització tot s'innova i s'expandeix de manera vertiginosa, i la llengua no n'és una excepció. És per aquesta raó que el **vocabulari idiolectal** que fan servir els *influencers* més famosos, afecta l'argot juvenil de manera que s'incorporen els seus propis mots al vocabulari juvenil, provocant així, una influència directa a la llengua. Tanmateix, aquests no sempre perduren, sinó que, com la llengua és flexible i variable, va adoptant nous mots i expressions. "Vacil·lar" o "al·lucinar" són paraules que ja s'usaven anteriorment, però que ha perdurat en la nostra generació. També n'hi ha d'altres de recent creació com "crush" o "shipejar" i d'altres que han desaparegut completament com "axantar" o "embotat".

4.1.1. Els recursos expressius

Els recursos expressius que s'empren en l'entorn digital són clarament informals, ja que tenen la intenció de transcriure el que sovint podríem utilitzar per formar una conversa amb amics (col·loquial) o familiars (familiar). En aquest cas, però, no trobem els recursos com la gestualitat o les expressions no verbals, que poden dificultar la posada en context.

Les emoticones són una eina bastant comuna en el nostre dia a dia, però no fa tants anys que existeixen. L’any 1999 van sorgir els primers dissenys d’emoticones, que han anat evolucionant fins a l’actualitat. És veritat que, deu anys abans d’aquest invent, s’havia creat un model més senzill d’emoticona, dissenyat amb les mateixes tecles de l’ordinador; això no obstant, no podien mostrar expressions com l’angoixa o fenòmens com el temps, tan sols es mostraven contents o enfadats: :) :(

Actualment, les emoticones, a part de ser un recurs estilístic, tenen també un ús expressiu, ja que hi ha una gran varietat de dissenys que ens permeten reflectir els nostres sentiments sense la necessitat de gesticular. Els adolescents, sovint empen també aquests recursos per mostrar-se sarcàstics o assenyalar una ironia, però en el cas dels avis, sovint empen els mateixos i reiterades vegades. Vegem els següents exemples:

AVI		ADOLESCENT	
EMOJI	SIGNIFICAT	EMOJI	SIGNIFICAT
	Indica que t’ha fet gràcia		Indica que mors del riure
	Llençar petons		Indica que has fet el ridícul (pallasso)
	Indica que està alegre	✨ text ✨	S’utilitza per emfatitzar el text
	S’usa quan fas un gran esforç		Fa referència a un cos amb corbes
	Indica que està trist		L’emissor és tímid o té vergonya

Figura 17: Taula d’emoticones (elaboració pròpia)

Amb això, podem veure que les emoticones que usen els avis són, generalment, en sentit literal i expressen emocions o sentiments. En canvi, les emoticones que utilitzen els adolescents prenen un nou significat i expressen emocions que no són les pròpies d’aquestes, sinó que tenen el significat que els joves els atribueixen.

L’ús de **les onomatopeies**, tal com el de les emoticones, serveix per complementar el text i donar-li una contextualització. La seva funció principal és mostrar les emocions i sentiments de l’emissor, utilitzant per exemple les onomatopeies “jajajaja / hahaha”, que són les més comunes, per expressar que el que s’ha dit t’ha semblat graciós. Trobem, també, “pff / buff” que simbolitzen esbufecs en un estat de cansament o fatiga, i “mmh / emm” en cas de dubte o pensament. Els exemples citats anteriorment solen ser els més comuns, però hi ha una varietat molt extensa d’onomatopeies que s’usen en el món digital. A més, cadascú en fa un ús propi i utilitza les opcions que més s’adapten a ell, com ara posar-les en majúscules o en minúscules en funció de la situació i la impressió que es vulgui donar: “personalitzen el discurs i ens donen una mostra de l’idiolecte o *codi particular* del parlant, que els utilitza completant el text verbal.” (Payrató, 1988).

4.1.2. Les estratègies d'estalvi tipogràfic

Amb la voluntat d'agilitzar els missatges de text, els joves empren recursos com les estratègies d'estalvi tipogràfic per a reduir les xifres de les paraules i acotar els missatges. A més, els joves fa un ús de "l'escriptura ideofonemàtica per construir una identitat personal a la xarxa, per distingir la seva escriptura de la resta, de manera que actuaria com un tipus d'idiolecte escrit." (Cassany, 2011) Dins els recursos coneguts com a codi simplificat i processos creatius, hi ha diversos fenòmens que els joves usen amb total normalitat, i que han acabat formant part del conegut argot juvenil.

D'una banda, el **codi simplificat** és com s'anomena al recurs que s'utilitza per escurçar els missatges i fer més àgil i reduïda l'escriptura. En aquest codi, és usual l'**elisió de vocals**, sovint neutres, en preposicions (de → **d**, per → **pr**), conjuncions (perquè → **perk** / **perq**) i pronoms (que → **k** / **q**), un fet molt habitual en la llengua i que no en dificulta la descodificació del missatge. A banda de l'eliminació definitiva de vocals, també es produeixen **reduccions de grups consonàntics**, les quals consisteixen a agrupar dues o més consonants i substituir-les per una de similar fonèticament (qu 'q' → **qantitat**, qu 'k' → **kedar**, gu 'w' → **warro**, bu 'w' → **weno**). Incloent-lo també dins aquest fenomen, és molt comú substituir la 'ny' per una 'ñ' (ensenyar → **enseñar**), escrivint d'aquesta manera un únic caràcter per un mateix so. Altrament, trobem el cas de les **abreviacions formals**, aquelles que engloben la contracció (després → **dsps**, perquè → **pq**), la siglació (festa major → **FM**, no sé → **ns**) i la suspensió (tampoc → **tmp**, Barcelona → **bcn**). Les esmentades són les que ens ajuden a reduir el nombre de caràcters tot deixant només aquells essencials per a una bona comprensió de la paraula.

D'altra banda, els **processos creatius** són aquells signes que s'empren amb un ús fonètic per estalviar caràcters a través de **números** (el número 10 pot substituir 'deu' → **po10** 'podeu'), tot i que aquesta funció és més comuna en anglès: *4you* 'for you' / *4ever* 'forever'. Els **signes matemàtics** són un altre recurs, fortament usat pels joves:

SIGNE MATEMÀTIC	SIGNIFICAT	EXEMPLE
x	'per'	<i>t'enfades x tot</i> → t'enfades per tot
+	addició, 'més'	<i>jo t'estimo +</i> → jo t'estimo més
+	ús fonètic, 'mes'	<i>proble+</i> → problemes
=	igualtat, 'igual'	<i>si, jo =</i> → si, jo igual

Figura 18: Taula de signes matemàtics com a estratègia d'estalvi tipogràfic (elaboració pròpia)

Els **recursos estilístics** no tenen com a objectiu principal estalviar caràcters, sinó donar un toc personalitzat al text. Així i tot, en fer-ho, l'emissor pot suprimir certs caràcters, vegem els exemples següents:

- **L'ús de 'k' per substituir 'c / q'**. En el cas de la substitució de *k* per *qu* es considera un estalvi tipogràfic, però si parlem de substituir un caràcter per un altre, és un recurs estilístic (*d'akord* → *d'acord*); (*kuadre* → *quadre*).
- **La deformació de mots**. L'autor deforma les paraules per tal de donar una imatge concreta de si mateix (*sepsi* → *'sexi'*); (*guapixima* → *'guapíssima'*).

4.2. Les plataformes de contingut audiovisual

L'època tecnològica en la qual ens trobem actualment està caracteritzada per un *boom* audiovisual, on **les plataformes de contingut audiovisual** van guanyant terreny (Raffio, 2019). Dins l'extens univers d'aquestes i amb el conegut avenç de l'*streaming* que ens permet accedir a un contingut audiovisual en temps real, les plataformes audiovisuals han esdevingut una forta competència d'aquelles que iniciaven la tendència: la televisió i el cinema. Es tracta d'una indústria que ha patit un canvi complet, i que ha estudiat a fons les necessitats dels usuaris, dissenyant així algorismes basats en els seus gustos, navegació, aficions, comportaments i maneres de pensar. Amb això, tan sols amb un clic, podem desconnectar de la quotidianitat, tot gaudint i deixant de banda les angoixes o problemes que ens envaeixen. Addicionalment, podem dir que es tracta d'un món molt extens i que està en període de creixement, que ens permet dividir les plataformes audiovisuals en tres grans grups:

- Aquelles que **obtenen la gran part dels seus ingressos a través de la publicitat** que insereixen en els continguts que ofereixen o que les mouen uns fins culturals.

Exemple: *YouTube* és una plataforma audiovisual gratuïta que ens permet penjar i compartir vídeos. Es tracta d'un lloc web molt popular per la seva facilitat a l'hora de penjar vídeos personals i per la seva varietat de clips de pel·lícules, programes de televisió... Dins d'aquests sempre s'hi inclouen anuncis publicitaris per tal d'aconseguir beneficis.

- Aquelles que **tenen un accés restringit** i que posen a disposició un repertori de continguts limitats a canvi d'una quota (mensual, anual o setmanal). No es tracta de plataformes amb una àmplia varietat de productes de més qualitat, sinó que simplement exigeixen el compliment d'unes pautes lligades amb la classe socioeconòmica que consumeix la proposta de la plataforma.

Exemple: *Netflix* és una empresa d’entreteniment i un servei de subscripció (amb una quota) que participa, per mitjà d’una plataforma en línia, en la distribució d’obres i continguts audiovisuals, tant de creació pròpia com externa.

- Aquelles conegudes com a mixtes, les quals **ofereixen diferents variables d’accés**. Inicialment, es tractava de plataformes d’accés lliure i gratuït que actualment ofereixen també la modalitat *premium* o *plus*, és a dir, pagant una quota fixa aconseguixes eliminar la publicitat de la plataforma.

Exemple: *Vimeo* és una plataforma gratuïta que permet compartir i emmagatzemar vídeos digitals per tal que els usuaris aportin comentaris al contingut. El 16 d’octubre del 2008, es creà la modalitat *Vimeo Plus*, un servei de pagament que permet als usuaris carregar més material cada setmana i pujar vídeos d’alta definició sense límit.

Cada vegada més, aquestes plataformes estan conformant una societat dividida generacionalment. Amb això volem dir que la influència d’aquests continguts és realment important pel que fa al llenguatge emprat i posteriorment interioritzat. Els joves són els principals consumidors d’aquestes aplicacions i llocs web, però és cert que, en un futur, aquest consum es magnificarà. És aquí, doncs, on predomina l’ús d’una parla argòtica, principalment en les diferents sèries i pel·lícules juvenils.

4.2.1. Anàlisi de l’argot juvenil a “Plats Bruts”

Hem considerat interessant fer un **estudi de l’argot** de fa uns anys mitjançant el buidatge de paraules i expressions argòtiques d’alguna sèrie catalana, de manera que el poguéssim comparar amb el vocabulari actual. Per tal de poder dur-ho a terme hem triat la sèrie *Plats Bruts*, una sèrie de televisió catalana estrenada el 19 d’abril de 1999 a TV3.

La sèrie és una comèdia de situació (*Plats bruts - Capítol 66: Tinc piu piu*, 2002) en què els episodis segueixen un fil conductor, però no tenen una continuació temàtica. Durant la seva emissió va comptar amb molt bones crítiques i va arribar a superar el milió d’espectadors, aconseguint així una mitjana de més d’un 35% de la quota de pantalla i de 900.000 espectadors a Catalunya. Al llarg d’aquesta se’ns presenta un humor intel·ligent, però alhora molt peculiar, ja que destaca la paròdia de la societat catalana del moment, fent referències al catalanisme.

Compta amb **6 temporades i 73 episodis** emesos entre els anys 1999 i 2002, dels quals hem volgut seleccionar-ne el capítol 66: "Tinc piu-piu". Aquest capítol forma part de la sisena temporada, i l'argot hi juga un paper essencial mostrant la diferència de vocabulari entre els joves i la gent gran. Hem cregut molt indicat analitzar aquest capítol en concret perquè, anys enrere, ja hi havia un argot juvenil que podia distanciar les relacions entre generacions.

Afegim aquí el **resum de l'episodi** per posar en context certes expressions: "El canari de l'Emma, el Marujito, porta tota la nit cantant i el David i el Lopes no poden dormir. El David opta per matar-lo, però el Lopes ho evita a l'últim moment quan veu un anunci sobre un concurs de cant de canaris. El Lopes l'inscriu al concurs, però el Marujito no canta pas a causa de la tensió, de manera que un home li ven un líquid per relaxar-lo quan comenci l'actuació. El Marujito comença a passar totes les eliminatòries fins a arribar a la final, però el Lopes s'ha passat amb les dosis i el Marujito està ben dopat. Per altra banda, la iaia comença a estar preocupada perquè no entén el llenguatge dels joves. El Ramon s'ofereix voluntari per fer-li classes de català modern i quan es troba el David, el deixa al·lucinat amb la seva nova forma de parlar. Tot i això, la iaia no es veu en cor de continuar parlant així, i ara és el David que està preocupat per ella". (Text adaptat de [Galtés, 2010])

Cadascuna de les formes considerades ha estat classificada en la següent taula dividida en: el **minut** en el qual es troba la frase amb el mot o l'expressió argòtica, la **paraula** o dita amb el seu significat i l'**equivalència** actual.

MINUT	MOT / EXPRESSIÓ + SIGNIFICAT	EQUIVALÈNCIA
0.24	<i>Estic passant la nit del lloro, tio!</i> Passar la nit del lloro → exp. Passar una mala nit a causa de l'insomni.	Passar una nit de merda
2.00	<i>N'estic fins als collons, Lopes! Jo ja no puc més!</i> Estar fins als collons → exp. Estar fart d'algú o d'alguna cosa.	Estar fins als ous
2.24	<i>Ara a veure qui canta chavalín!</i> Chavalín → s. Noi que encara és jove o adolescent. De poca edat.	Pibe
4.40	<i>Seu, seu que al·lucinaràs per un tubo!</i> Al·lucinar per un tubo → v. Sorprendre's, quedar desconcertat.	Flipar
4.50	<i>Aquest pavo va ratllat, eh!</i> Anar ratllat → exp. Estar desorientat, sota els efectes d'alguna substància o droga.	Anar col·locat

5.00	<i>Mira iaia, són dos tios que són de la pasma.</i> La pasma → s. Paraula que s'utilitza per referir-se als cossos policials.	La poli
5.13	<i>Has vist l'altre? S'ha quedat a quadros...</i> Quedar-se a quadros → exp. Quedar desconcertat.	Flipar, al·lucinar
5.17	<i>Hòstia!</i> Hòstia → interj. Expressa sorpresa o també queixa.	Hòstia!
5.17	<i>Quina canya!</i> Quina canya → exp. Expressió utilitzada quan sorgeix un fet sorprenent.	Quin flipe, com mola
5.19	<i>Hosti quin pinyo, has vist quina galeta, iaia?</i> Quin pinyo! / galeta → v. Trompada.	Quina hòstia!
5.30	<i>El pavo va fumat.</i> Anar fumat → exp. Dit d'algú que es troba sota els efectes de l'haixix.	Anar flying
8:58	<i>Vol que li posi un desgraciat?</i> Un desgraciat → s. Tipus de cafè al qual se li afegeix llet i no porta cafeïna.	Tallat descafeïnat
9:09	<i>Va senyora, que ho sap tothom, vostè s'està quedant amb mi, no?</i> Quedar-se amb algú → exp. Enredar alguna persona abusant-ne de la confiança que hi ha o la seva ingenuïtat.	Vacil·lar, riure-se'n
10.20	<i>Guais, guais sempre estan amb aquest coi de guai a la boca!</i> Guai → adj. Admirable, fantàstic, divertit.	De conya, guai
13.26	<i>No em mengis la bola, no em donis la vara, collons quin taladro.</i> Menjar la bola / donar la vara → exp. Molestar algú, generalment a propòsit.	Tocar els ous, collons
13.43	<i>Au, a tomar pel cul.</i> A tomar pel cul → exp. Expressió usada per renunciar, renunciar o indicar desacord. També pot utilitzar-se com a insult.	A prendre pel cul, a la merda
14.10	<i>Quin desfase, quina anada d'olla!</i> Desfasat → adj. Que algun fet, cosa o persona ja no està de moda.	Boomer
14.27	<i>En un plis-plas parlarà més actual que una bollicao de 15 anys!</i> Bollicao → s. Adolescent.	Adolescent
15.19	<i>Per això vull que tingui èxit i peles.</i> Peles → s. Diners.	Pasta

15.19	<i>Tu què vols, que el Marujito sigui un triomfador o un fracassat?</i> Fracassat → adj. Dit d'algú que no ha aconseguit els objectius que s'havia proposat.	Desgraciat, pringat
16.20	<i>Put a mare, tronco!</i> Tronco → s. Mot col·loquial per anomenar un noi o un home. També s'usa en femení per anomenar una noia o una dona.	Jambo, pavo, col·lega, tio
16.27	<i>Si, porta 'm una birra tope fresca chavalín!</i> Tope → adj. S'utilitza per designar que hi ha molta quantitat.	Mazo, súper
16.27	<i>Si, porta 'm una birra tope fresca chavalín!</i> Birra → s. Cervesa.	Birra
16.34	<i>Ai, no siguis monyes, collons.</i> Ser monyes → adj. Excessivament sensible i amb poca resistència moral o física. Una persona aturada, avorrida, amb poca gràcia.	Soso, plasta
17.34	<i>Vaig com una foto, no, com una moto!</i> Anar com una moto → exp. Estar excitat sexualment.	Estar <i>hot</i> , calent
25.01	<i>Lopess, cabróón!!</i> Cabrón → s. Persona que juga males passades i molesta a la resta.	Cabrón

Figura 19: Taula de mots i expressions de *Plats Bruts* (elaboració pròpia)

Com hem pogut comprovar mitjançant aquest exemple pràctic, hi ha mots i expressions que s'utilitzaven fa una dècada i que seguim emprant els joves avui dia. Tanmateix, n'hi ha d'altres que han quedat desfasades, tal com ens fa veure aquest capítol, i han estat substituïdes per altres més modernes. "El problema és que pares, fills i nets, i sobretot nets i avis, no s'entenen. No per una qüestió de diferència de mentalitat sinó, com s'evidencia en aquest estudi, perquè el llenguatge que parlen és diferent, són idiomes diferents." diu Xavier Bru de Sala, escriptor i llicenciat en filologia catalana, en aquest capítol (minut 18.01).

Coincidim amb aquesta intervenció, ja que demostra el que hem estat tractant durant el treball. Considerem que la parla és molt diferent entre les generacions i que la mentalitat no n'és la culpable d'aquesta barrera, però, tot i això, no creiem que siguin dos idiomes diferents, sinó la tria d'un altre vocabulari.

4.2.2. L'argot juvenil al programa *Eufòria* de TV3

En termes d'actualitat, hem pogut comprovar que el llenguatge juvenil és cada cop més freqüent en àmbits formals, com en el cas de la televisió. Un clar exemple on es plasma aquest vocabulari més col·loquial podria ser a *Eufòria*, "un concurs musical de TV3 en què 16 concursants competeixen per convertir-se en el millor nou cantant de Catalunya". Aquest programa s'ha convertit en un fenomen televisiu que ha arribat a prop de 300.000 espectadors, causant un fort impacte juvenil a la televisió catalana i assolint, fins i tot, rècords d'audiència.

Per tal d'arribar als joves i connectar amb ells de manera estratègica, la producció de TV3 ha escollit com a presentador a en Miki Núñez, un dels músics catalans més aclamats del moment i que compta amb un públic clarament jove. Per altra banda, el jurat és format, entre d'altres, pel Damià Rodríguez (*Lildami*), un noi de 28 anys que ha donat un punt de vista més adolescent al programa pel que fa a l'ús de llenguatge juvenil.

En els últims anys TV3 ha emès tres sèries pensades per al jovent -Polseres Vermelles, Merlí i Les de l'hoquei. Sèries, ficció. Res més. Que "els joves ja no miren la televisió" és un mite generalitzat i instaurat en la societat. Sembla, però, que Eufòria ha canviat tots els esquemes, ja que l'audiència majoritària -un 28,9%- del programa se situa setmanalment entre la franja de 13 a 24 anys. [...] "Potser s'adonen que els joves no ens hem oblidat de la tele, i que si ens fan continguts per nosaltres, els mirem", remarca Aroca (Montagut, 2022).

Per tal de poder justificar aquest punt adolescent en la parla del programa, hem distingit un seguit de paraules i expressions argòtiques que ens ajuden a veure la cara més juvenil. Mots com *coach*, provinent de l'anglès, *tio*, *pique*, *a tope* i mots crossa com el conegut *en plan*, ho confirmen.

Per concloure, després d'haver fet una anàlisi del contingut de dos programes d'entreteniment en català, hem pogut veure com el vocabulari juvenil ha patit un canvi i evolució en més d'una dècada. Apuntem aquí una altra via exploratòria que ens pot ampliar el coneixement sobre cap on evolucionarà la llengua dels joves.

5. La gent gran i els mitjans de comunicació

Després de veure el tipus de vocabulari, llenguatge i registres que utilitzen els joves i adolescents, ens disposem a estudiar el de la gent gran, per tal de veure’n les diferències a l’hora de parlar i comunicar-se.

Així com quan vam estudiar l’argot juvenil vam veure que tenia moltes influències de l’anglès, en aquest cas les influències són del castellà. Això es deu a l’època franquista, un període durant el qual el català es va veure amenaçat i restringit, tant a la via pública com entre familiars, situació que molts dels nostres avis van viure. A més, antigament no hi havia les oportunitats de les quals gaudim els adolescents avui dia i, per tant, no tots van poder rebre una educació bàsica ni adequada, és més, fins i tot hi havia qui no rebia cap mena d’ensenyança. Aquest fet, doncs, agreuja la situació d’una part d’aquest col·lectiu que usen paraules castellanitzades i altres construccions directament traduïdes del castellà.

5.1. La ràdio

La ràdio és un mitjà de comunicació que, malgrat l’augment d’audiència en competidors com ara la televisió i el contingut digital en general, ha aconseguit conservar els seus oients durant dècades. Es tracta d’una **via comunicativa** molt destacable a Catalunya per la seva riquesa i dinamisme, que no ha parat d’evolucionar i créixer en emissores.

Per parlar del llenguatge que s’empra i adquirim a través dels mitjans de comunicació, la ràdio n’és un molt bon exemple, perquè no utilitza un vocabulari molt específic i diferent del que fem al nostre dia a dia, sinó que s’exposa i s’expressa de tal manera que és més atractiu al públic: “l’expressió oral implica la capacitat de construcció d’un text o discurs clar, correcte i coherent, i també la facultat de verbalitzar, de llegir, aquest discurs amb correcció i precisió, de forma atractiva i suggerent (Gencat, 2013).”

La parla de la gent gran és influïda per aquest mitjà, però, tot i això, no vol dir que a la ràdio s’utilitzin paraules o expressions diferents de la nostra parla diària. Els referents que agafen els avis d’aquest mitjà, juntament amb el vocabulari ja castellanitzat que tenen, es converteixen en els seus propis idiolectes, tal com els joves adquireixen del vocabulari de les xarxes socials, incloent-hi els anglicismes. És cert que els joves fan ús d’altres mitjans, que substitueixen per la ràdio, per així rebre les mateixes informacions mitjançant aplicacions com Spotify, iTunes o YouTube. El jovent ha anat buscant la manera de no caure en una desinformació, i alhora evolucionar amb pòdcasts i llistes de reproducció, on hi ha un registre diferent de la ràdio en directe i tradicional.

És possible que el consum pronunciat de la ràdio en el passat, hagi comportat un hàbit en els més grans, que l'utilitzaven com a recurs informatiu, però també per l'entreteniment, a falta de l'existència dels aparells electrònics i la digitalització que hi ha actualment. S'ha comprovat que en els darrers anys s'ha viscut una decadència d'oients joves. Tot això podria ser degut a l'aparició i l'expansió de les xarxes socials, juntament amb l'increment de l'ús de les plataformes de contingut audiovisual?

5.2. La televisió

La televisió és un sistema per a la retransmissió d'imatges i sons, molt usada per a la difusió d'informació. Antigament, tan sols existien dos canals, fet que avui dia semblaria impossible amb la gran diversitat de canals que ens ofereixen i que podem consumir lliurement.

És cert que aquest mitjà, que està deixant de ser un entreteniment pels joves, s'utilitza tan sols com a eina de reproducció de plataformes d'*streaming*, sèries, pel·lícules..., però no per a seguir un programa en directe o el contingut que se'ls ofereix en aquell moment. En l'actualitat, es parla dels joves com un públic estricte i exigent, que no es conforma amb el que la televisió els ofereix al moment, i prefereix el contingut a la carta. Aquests efectes d'immediatesa i impaciència, han estat causats per les noves accions que han anat apareixent; el fet de poder veure un programa, un documental, una sèrie o una pel·lícula en diferit o poder gaudir de plataformes amb un ampli contingut audiovisual sense anuncis ha configurat més un espectador a la carta, una carta extensa i diversa.

En definitiva, es tracta d'una **evolució tecnològica** que està provocant canvis en la manera d'actuar i pensar dels més joves: “Els joves cada vegada miren menys la televisió convencional. De fet, només la fan servir per a poder veure continguts de *Netflix*, *Youtube*, *HBO*, *Prime Video* i altres plataformes internacionals. [...] Aquest fet provoca que la televisió cada vegada tingui menys capacitat per a influenciar a la població jove, ja que els seus missatges no arriben als adolescents (INS Candelera, 2021).”

Pels que sí que és un mitjà d'entreteniment és per a la gent gran, el col·lectiu que consumeix en majors quantitats aquest tipus de canals de comunicació i entreteniment actualment. Generalment, passen moltes hores davant del televisor, mirant les notícies, alguna sèrie o concursos, ja que és una de les activitats que més els distreu i que, normalment, saben usar. Els continguts que consumeixen, a excepció de dos o tres canals, són tots en castellà, i això fa que el seu ventall de lèxic i expressions, a més dels registres, variï respecte al juvenil.

Pel que fa al vocabulari que empren a la televisió, és força variable en funció del que s’estigui consumint: pot ser un vocabulari formal, com és el cas de les notícies i les tertúlies, un llenguatge més neutre, utilitzat en pel·lícules i sèries, o bé un lèxic vulgar i col·loquial, utilitzat en programes de safareig.

Aquests usos variats que ofereix la televisió són els que fan diferenciar els joves de la gent gran a l’hora de parlar i comunicar-se. És per això que la immediatesa que volen els joves, contrasta amb el temps que la gent gran hi dedica, sense donar importància, per exemple, a les pauses publicitàries. El fet d’utilitzar la televisió per a fins diferents i tenir referents diversos, està causant un canvi en la forma d’expressió i en la convivència dels joves i la gent gran.

6. Projecte final

Dins el marc pràctic del treball de recerca, hem volgut dur a terme un projecte final evolutiu. Amb això, volem exposar el fet que, si els joves i la gent gran no donen cabuda a la divisió comunicativa radical i empen un vocabulari semblant i comprensible, no s'accentuarà tant aquesta barrera comunicativa. És cert que es tracta d'un fenomen que no podem evitar, però volem intentar no arribar al punt de viure un desplaçament lingüístic generacional. És per això que hem considerat oportú demostrar-ho de la següent manera:

1. En primer lloc, a l'inici del treball vam aconseguir una **entrevista** amb quatre dones d'uns 70 anys, totes mestres de Sabadell ja jubilades. Amb elles, vam comentar la situació comunicativa generacional en la qual ens trobem actualment i els vam fer un seguit d'activitats.
2. Seguidament, vam iniciar la creació del **Glossari de l'argot juvenil català**, per així facilitar a la gent gran el fet d'endinsar-se en el món dels joves i no sentir-se desplaçats lingüísticament. A les mateixes dones que a l'inici ens van ajudar a realitzar l'entrevista i les activitats oportunes, els vam enviar aquest recull de vocabulari i el van estar repassant.
3. Finalment, un cop vam acabar la redacció del treball, com a producte, vam voler tornar a contactar amb elles i així demostrar que l'adquisició de vocabulari juvenil per assolir una millor comprensió, és possible. Per a mostrar-ho, els vam demanar la **creació d'un vídeo** on empresin part del lèxic adquirit gràcies al glossari.

6.1. Trobada, entrevista i activitats

Per tal de poder contrastar els nostres pensaments i hipòtesis amb persones d'altres edats, el nostre tutor del treball, en Jordi Pérez, ens va oferir un contacte, la Dolors Orobitg. Després de contactar via *Gmail*, vam proposar de trobar-nos amb un grupet de dones, i va presentar-nos a les seves amigues per tal de poder-los fer unes preguntes i activitats prèviament elaborades. Totes quatre, la Dolors Orobitg, la Rosa Alsinet, la Pilar Vázquez i la Rosa Ferrer, eren mestres i professores abans de jubilar-se i, per això, vam establir ràpidament un contacte afectuós.

Figura 20: D'esquerra a dreta: Dolors, Rosa i Pilar

Aquesta trobada (Cortés, A., i Medina, L. (comunicació personal), 7 juny 2022) ens va ser útil per posar en pràctica el que ja havíem estat avançant del treball i així poder donar resposta a alguns dels nostres dubtes. Per començar, després d’haver explicat en què consistia el nostre treball, els vam fer tres preguntes per situar-les en un context:

- *Per començar farem tres preguntes inicials de resposta oberta perquè cadascuna faci les seves reflexions personals.*
- *El títol provisional del nostre treball és “L’argot juvenil com a barrera comunicativa entre els joves i la gent gran”. Creieu que el llenguatge que empren els joves dia rere dia us priva d’entendre’ls o dificulta la vostra interacció?*
 - **Rosa:** En principi no, jo penso que no.
 - ★ **Dolors:** Així d’entrada no.
 - ❖ **Rosa:** Amb nosaltres parlen de manera que ens entenguem, ara bé, no sé com parlaran quan estan amb la seva colla.
- *Els joves i la gent gran conviuen junts cada vegada menys. Creieu que això influeix en la comprensió amb els vostres nets, nebots o joves en general? Vosaltres considereu que la gent gran està cada vegada més apartada de la nova societat?*
 - **Rosa:** Això depèn de casa cas familiar. Jo penso, a més de la situació laboral, que no és la mateixa de fa dues o tres generacions.
 - ★ **Dolors:** Si és una persona que no necessita gaire ajuda i té el cap perfectament, penso que la família podria fer-se’n càrrec. Ara bé, si aquesta persona té alguna malaltia agressiva o avançada que li impedeix valdre’s per si mateix, s’ha de portar a residències, ja que aquestes situacions impossibiliten la convivència.
 - ❖ **Rosa:** Cada cas és diferent, no podem generalitzar.
- **Pilar:** Potser en general sí que tenim la sensació que la gent gran cada vegada hi va més a les residències o centres de dia, però com elles han dit, jo penso que cada família és un món.
- **Rosa:** També hem de pensar que la vida s’allarga cada cop més i que també la gent, a escala laboral, treballa més i més hores. Això fa que potser no tothom pugui estar pendent d’aquesta persona.
- ★ **Dolors:** També hauríem de tenir en compte el concepte de “món rural” i “món urbà”. És molt diferent, ja que canvia completament l’espai.

- *Considerem que les xarxes socials juntament amb les noves tecnologies són les "culpables" d'aquest argot cada vegada més emprat? Quins són els principals mitjans de comunicació que utilitzeu? I les aplicacions més freqüents?*
- **Rosa:** Jo el que més utilitzo és el *Whatsapp* i penso que, a més a més, aquest ha creat part d'argot: per anar més de pressa, perquè anem introduint noves paraules...
 - ❖ **Rosa:** Jo sí que faig servir *Instagram*, perquè els meus fills pengen coses i m'interessa veure-ho. Els tinc allà i van sortint fotos: ahir estaven aquí, demà estaran allà... També faig clic a "m'agrada", i així reben una resposta de la meua part.
 - **Rosa:** De fet, la gent de la vostra generació, jo que tinc una neta de la vostra edat, no utilitzen *Facebook*, ara ja és *Instagram*. El *Facebook* ja ha quedat molt enrere, és una transició, jo penso que va per etapes.
 - **Pilar:** Jo utilitzo *Whatsapp* bàsicament, però *Instagram* si he d'entrar a veure alguna cosa que ha penjat algun amic, seguir a algun conegut que de tant en tant fa coses interessants, ho miro. Jo no tinc un compte on pengi coses, més que res és per mirar.
 - **Pilar:** A vegades, fins i tot trobo a la pantalla notificacions de Gencat, de l'Ajuntament de Sabadell..., i això també ho miro.
 - ★ **Dolors:** Sí, tots aquests organismes oficials tenen aquest tipus d'aplicacions. A *Twitter* per exemple també hi són, però no tant. Jo penso que això és una altra manera d'estar informat: hi ha qui s'assabenta dels assumptes pel telenotícies o hi ha qui s'informa per les xarxes socials, que és una altra forma de mantenir els joves al dia de què passa.
 - **Pilar:** A més, ara cada vegada és més freqüent mirar el diari digital, que està a l'ordre del dia.
 - ★ **Dolors:** Jo a part del *Whatsapp* utilitzo el *Telegram*. El primer el faig servir per comunicar-me i parlar amb familiars i amics, i el segon per mantenir-me informada.
 - ❖ **Rosa:** Jo el *YouTube* el faig servir perquè el Carlos hi penja vídeos, i així els miro. Aquest noi ens fa vídeos i nosaltres ens els mirem, el seguim i el busquem. A vegades també l'utilitzo per veure algun tutorial de com es fa alguna recepta, alguna cosa per Nadal, una bufanda de llana...
 - **Rosa:** Ah, i el *Pinterest*, el fem anar molt. En l'àmbit dels mestres hi ha molts treballs manuals i idees molt útils i originals.
 - ★ **Dolors:** Això ha estat en general una millora, perquè abans totes aquestes activitats les havíem d'anar a buscar nosaltres en quadernets, a l'Abacus...
 - **Rosa:** El que passa és que com és tan ampli, són moltes hores les que ocupem davant d'una pantalla i en trobar una cosa, perquè s'ha de buscar molt.

A més d’aquesta petita entrevista, i per crear un clima de confiança, vam dur a terme dues activitats més: un vídeo fet a partir de diversos reculls on havien de comentar quin creien que era el significat de les paraules marcades; i una fitxa on havien de relacionar mots argòtics juvenils amb la seva definició. Vam considerar molt interessant el fet que poguessin trobar l’argot juvenil dins el context d’una conversa, o bé amb paraules soltes i definicions.

En primer lloc, vam procedir a mostrar el vídeo¹ que havíem creat mitjançant fragments de *YouTube* d’Aroca (2022a, 2022a, 2022b, 2022c, 2022d, 2022e) i Aroca & Canet (2022), una *youtuber* de 20 anys que es dedica a parlar sobre assumptes que ens involucren als adolescents, com la moda, la depilació, els primers petons... Treballa en un programa de Catalunya Ràdio anomenat “converses d’amigues” on exposa situacions de la vida quotidiana i reflecteix el vocabulari actualment utilitzat pels joves. En aquest primer contacte amb el vocabulari juvenil, vam poder observar com, amb un context conversacional, els era més fàcil esbrinar-ne el significat. És cert que hi havia mots com *estar pillat*, *jambo*, *molar*, *pico* o *fer la cobra* que els van resultar una mica més familiars o potser ja les havien fet servir. Però d’altres com *crush*, *fucking* o *review* no les havien escoltat mai i els va costar una mica més saber-ne el significat. Tot i això, ens van comentar que amb el context de la conversa que s’estava mantenint, va ser prou fàcil d’entendre el que s’estava parlant sense perdre el fil.

En segon lloc, els vam donar l’altra activitat que havíem preparat i que consistia a relacionar els 18 mots de la columna esquerra, amb les 18 definicions de la columna dreta. Vam dividir-les en dues parelles per tal que poguessin comentar millor i detalladament l’activitat, la Rosa amb la Dolors i la Pilar amb la Rosa. En aquest llistat van trobar paraules com *cringe*, *hater*, *mood*, *random* o *outfit*, i clarament van notar una forta diferència perquè no tenien un context on situar cada paraula. En comprovar els resultats i corregir l’activitat, la Rosa i la Dolors van voler destacar que, paraules argòtiques angleses, les havien pogut esbrinar gràcies a la professió de la Rosa, havia estat professora d’anglès. No obstant això, aquests mots no tenien el mateix significat que potser ella donava, i no els va servir de gran avantatge. Finalment, ambdós grups van trobar certes dificultats en paraules com *beef*, *xipejar*, *hater*, *cringe* i *semat*, obtenint resultats de 12 enllaços correctes la Rosa i la Dolors, i 9 per la Pilar i la Rosa.

La finalitat d’aquesta trobada era posar en pràctica allò prèviament estudiat. Amb els coneixements adquirits i les nostres deduccions, vam creure que les activitats els resultarien més difícils del que ho van ser. Amb les proves realitzades, vam voler comprovar si, en mantenir una conversa, els mots argòtics suposaven una incomprensió (activitat 1) i si aquestes paraules soltes, sense cap mena de context, suposaven una barrera comunicativa (activitat 2).

¹ Afegim [enllaç](#) al vídeo. No incloem citació perquè està fet per les autores del treball.

Tot i que inicialment, a través de les preguntes de l'entrevista, elles creien que no hi havia una incomprensió a l'hora de comunicar-se, en fer la part pràctica van poder comprovar per elles mateixes que no era així. En l'activitat del vídeo, que tenia un context i que es podia sobreentendre, van encertar gairebé totes les paraules, i fins i tot van afirmar que algunes d'aquestes ja s'utilitzaven quan elles eren joves. D'altra banda, amb l'activitat de relacionar mots amb definicions, vam poder contrastar que les paraules d'argot juvenil no integrades en una conversa els resultaven molt més complicades d'esbrinar. És per això, que nosaltres creiem que amb un bon context, avis i nets es poden entendre, però sense una bona contextualització la barrera comunicativa es pot anar eixamplant cada vegada més.

6.2. Creació del *Glossari de l'argot juvenil català*

Per tal d'intentar reduir i afeblir la barrera comunicativa, hem volgut proporcionar un recurs a la gent gran per a poder comunicar-se amb els joves més fàcilment. És per això que hem cregut convenient crear un glossari d'argot juvenil català, amb 140 mots i expressions, on podem trobar les seves definicions, sinònims, exemples d'ús... Li hem donat forma digital amb la intenció d'oferir-lo com a font de consulta i per tal que sigui accessible a tothom que vulgui fer-ne ús. En aquesta versió, hem pogut afegir notes de veu que es poden escoltar clicant la icona de so i on hem enregistrat la pronúncia dels mots en català central.

Pel que fa al **procés de creació**, vam escollir l'eina digital *Canva*², que ja havíem utilitzat en altres ocasions, per tal de dissenyar el nostre producte. En primer lloc, vam fer una selecció de les paraules i expressions actuals més comunes que volíem incloure i tot seguit vam procedir a redactar les seves definicions, escriure la transcripció fonètica, crear-ne un exemple clar de cadascuna i buscant sinònims per una major comprensió i perquè es tingués una referència. Tot això, es va redactar en un document compartit de *Drive*³ i en acabar, ho vam passar al *Canva*.

Un cop vam acabar de dissenyar el glossari i el vam sotmetre a una correcció, vam procedir a la digitalització. Seguidament, vam registrar-nos pronunciant les paraules i expressions pertinents, i les vam guardar a la carpeta de *Drive* compartida per tal de poder-les penjar al *Canva*. Per acabar, vam afegir-hi una icona de so, de manera que, quan es clica a la part superior dreta de cada paraula, es pot escoltar la seva pronunciació.

² *Canva* és una web de disseny gràfic i composició d'imatges que ofereix eines en línia per crear els teus propis dissenys.

³ *Drive* és una plataforma per compartir arxius que pots fer servir com a espai d'emmagatzematge personal i segur al núvol.

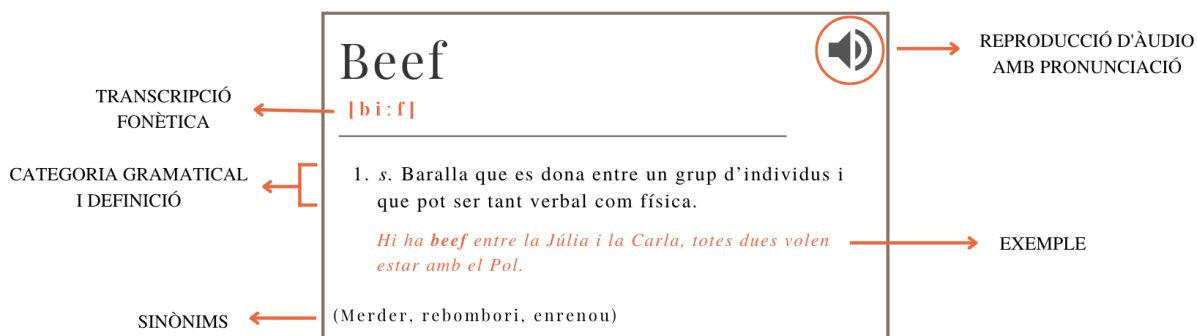

Figura 21: Instruccions *Glossari de l’argot juvenil català* (elaboració pròpia)

Un cop enllestit, vam descarregar el *Canva* en PDF i ho vam passar a la web *FlipBooklets* que automàticament va transformar-lo en un llibre digital, on es poden passar les pàgines com si ens trobéssim davant d’un llibre físic. A més a més, perquè el nostre glossari fos més accessible, vam decidir transformar-lo en un QR que només cal escanejar per poder gaudir-ne.

Figura 22: Codi QR amb enllaç directe al glossari (elaboració pròpia)

6.3. Vídeo final

Amb la finalitat de poder exposar els resultats obtinguts durant la recerca d’aquest treball, hem volgut aprofitar el contacte utilitzat anteriorment en l’inici del projecte per a dur a terme un producte final. Aquest producte consisteix en un vídeo que inclou un diàleg on s’ha emprat un vocabulari argòtic. Es tracta d’una producció feta per part de la Dolors Orobitg, una de les dones que ja ens van ajudar a l’inici del nostre treball.

- Recordes aquell *jambo*, amic de la Martina, que vàrem conèixer l’altre dia al passeig?
- Sí, aquell pesat que no parava de passar-me les mans per les espatlles i només feia que parlar de les seves vacances?
- Sí. Doncs mira, he estat *estalquejant*-lo per Facebook i Tik Tok i no t’ho creuràs. He trobat unes imatges que es veu d’allò més *taja*.
- Però, són vídeos o fotos?
- De tot. Els vídeos són molt *semats*. En un d’ells es vol explicar i no li surten les paraules i les ninetes dels ulls són enormes...
- Ostres! En moltes fotos surt rodejat de noies, i una d’elles és la Martina. Ella t’havia comentat alguna cosa?
- He estat parlant amb la Martina i m’ha dit que sempre és així, que va de floreta en floreta.
- Durant molts anys l’havien *xipejat* amb nois, i com és que ara va amb noies?
- Doncs no ho sé, no entenc res...

Figura 23: Diàleg fet per la Dolors

Així, per exposar la nostra idea final, vam tornar a contactar amb la Dolors via correu electrònic i li vam explicar la nostra proposta. Un cop ella la va acceptar, vam crear un document mitjançant el *Canva* on trobaria tot el necessari per a poder fer la producció final. A més a més, vam enllaçar-li el nostre *Glossari de l’argot juvenil català* per tal que es pogués familiaritzar amb les paraules i expressions apreses el dia de l’entrevista. Com que vam compartir-li el format digital, ella podia accedir a la pronunciació de cada mot, fet que li seria de gran ajuda a l’hora d’enregistrar el vídeo.

Un cop la Dolors va tenir les pautes per a poder dur a terme el producte final, va iniciar la redacció del diàleg, tenint en compte les ajudes que el nostre glossari li havia proporcionat. Quan ja el va tenir enllestit ens el va enviar, juntament amb el vídeo representat per la Rosa i la Pilar.

Figura 24: Codi QR amb enllaç directe al vídeo final (elaboració pròpia)

7. Synthèse du travail

Le vocabulaire utilisé par les jeunes est de plus en plus difficile à comprendre pour les personnes âgées et s'éloigne du langage habituel. Cependant, l'argot des jeunes crée-t-il un obstacle pour la compréhension entre les jeunes et les personnes âgées ? Premièrement, nous parlerons de la raison du choix de ce thème ainsi que des motivations qui nous ont aidé, deuxièmement de l'objectif principal et de la méthodologie qu'on a suivie, après, nous expliquerons chaque partie qui constitue le corpus, et pour finaliser, nous analyserons les conclusions que nous avons extraites.

Notre travail de recherche appelé *L'argot des jeunes comme barrière communicative entre les jeunes et les personnes âgées*, vise à montrer la situation du langage dans les relations intergénérationnelles à cause de l'argot souvent utilisé par les jeunes. Avec cela, nous voulons constater s'il existe réellement un manque de compréhension entre les deux générations et une barrière qui empêche ou bloque la communication. La **motivation** qui nous a aidé à réaliser ce travail était de voir la différence de vocabulaire entre les adolescents et les aînés. Nous avons choisi ce sujet en raison de notre intérêt pour la langue, spécifiquement la langue catalane, et surtout pour notre immersion générationnelle dans cette problématique, car nous la vivons de près tous les jours. Nous avons pris en compte qu'il s'agit d'un sujet peu étudié, parce qu'il a un caractère très variable, ce qui a pour effet de diminuer la rigidité de la délimitation entre les langues. Cette analyse pourrait marquer l'avenir des relations entre les générations qui ont vécu à des époques différentes.

En tenant compte du fait qu'avant, jeunes et aînés, se trouvaient dans le même univers de communication et qu'aujourd'hui, il est possible de penser qu'avec les nouvelles technologies, les personnes âgées ont perdu le contact avec les autres générations, nous avons comme **principal objectif** d'étudier si l'argot des jeunes crée vraiment une barrière de communication avec les générations précédentes. Pour réaliser ce projet, nous avons suivi la **méthodologie** suivante :

- Tout d'abord, nous avons fait une première recherche de liens sur Internet, pour pouvoir nous informer. Nous avons lu tous les contenus et sélectionné ceux qui nous intéressaient le plus pour rédiger le travail.
- Ensuite, nous avons commencé à structurer notre sommaire, en prenant en considération les sections dont nous voulions parler. Parallèlement, nous avons commencé à contacter un petit groupe de femmes retraitées qui pourraient nous aider dans notre projet pratique final.
- Enfin, afin de faciliter l'accès des personnes âgées au vocabulaire des jeunes, nous avons créé un glossaire qui fera partie de notre projet final.

Nous avons divisé le travail en six grandes parties qui ont des sous-groupes. Dans le but de présenter notre projet, la première partie est composée d'une **introduction** au travail en parlant de tout ce que je viens de vous expliquer : de quoi parle le projet qu'on est en train de présenter, les objectifs qu'on a eus en faisant cette recherche ainsi que les hypothèses qu'on avait au début, des motivations qu'on a eues pour choisir ce thème, la relevance qu'il peut avoir dans la société et puis la méthodologie que nous avons suivie tout au long de ce travail.

La deuxième partie a été créée pour mettre le lecteur en contexte, afin de situer le sujet principal de ce travail : l'argot des jeunes. Celle-ci est appelée "**La variation linguistique**", un sujet général qui comprend toutes les différentes manières d'utiliser une langue en fonction du domaine, de la situation géographique, de la fonctionnalité et du moment historique ou générationnel. Cette partie est très importante pour pouvoir se situer et voir que, selon la situation communicationnelle où nous nous trouvons ainsi que la personne vers laquelle nous nous dirigeons, nous parlerons d'une façon et avec un vocabulaire spécifique. Dans la même section, nous distinguons quatre sous-groupes :

- **Les variétés historiques et générationnelles** sont celles qui correspondent à la langue parlée à chaque époque et à chaque génération. Ces modifications reflètent le passage du temps, générant des changements linguistiques pertinents au fil des siècles. Par exemple, les changements linguistiques sont souvent les plus connus, qui portent des évolutions phonétiques. De plus, il y a l'apparition des nouveaux mots connue comme incorporation de néologismes.
- **Les dialectes ou variétés géographiques** sont les variétés de langage qui sont produites en fonction du lieu où l'on se trouve. La manière de parler de ces personnes peut être différente selon leur localisation, c'est-à-dire selon qu'elles se trouvent au centre, au nord, à l'est... En parlant du cas de catalan il y a le catalan oriental et le catalan occidental qui se distinguent par des changements dans la phonétique, la morphologie et le lexique.
- **Les registres ou variétés fonctionnelles** sont les différents moyens par lesquels nous nous exprimons. Ils servent à s'adapter à la situation de communication dans laquelle nous nous trouvons et dépendent des différents facteurs : le domaine, l'intentionnalité, le canal et le degré de formalité, ce qui détermine le ton et le traitement du message. Dans la même sous-section, nous parlons des registres linguistiques, qui peuvent être divisés en deux groupes : les registres formels comme le standard, le scientifique-technique et le littéraire, et les registres non formels tels que l'habituel, le familier et le banal.
- **Les idiolectes ou variétés sociales** sont utilisés en sociolinguistique pour faire référence à la variété plus concrète d'une langue, c'est-à-dire l'usage individuel et, de plus, celle conditionnée par le groupe dont fait partie le locuteur, ce qui rend visible la différence entre les niveaux sociaux et leur discours.

En ayant ce contexte théorique, nous avons intitulé notre troisième partie “**Un cas particulier de variété sociale : l’argot**”, une section qui est la base et le pilier de notre travail. Dans celle-ci, nous avons expliqué ce qu’est l’argot, lorsqu’un groupe de personnes utilise une variante linguistique dans le but de la rendre incompréhensible aux personnes qui ne sont pas membres du groupe. Par conséquent, l’argot peut être considéré comme une variante du groupe et de la communauté dans son ensemble, constituée par des expressions et un vocabulaire spécifique qui les différencient du reste de la communauté des locuteurs. Néanmoins, les argots les plus courants et les plus distingués se divisent en trois groupes : l’argot professionnel, l’argot social et l’argot des jeunes.

- **L’argot professionnel** désigne le langage familier de certaines professions ou activités. Le trait le plus caractéristique de ces langues est l’utilisation d’un lexique spécifique, différencié et riche en termes techniques où, parfois, ce vocabulaire est intentionnellement caché afin que les personnes extérieures ne puissent y accéder et le comprendre. Par exemple, le vocabulaire des policiers, des informaticiens, des sportifs... seraient des exemples d’argot professionnel.
- **L’argot social** englobe aussi les différentes manières de communiquer avec l’intention de ne pas être compris par les autres comme en prison, ou avec une intention discriminatoire comme dans certains quartiers ou sectes religieuses. Un autre exemple serait l’argot des groupes marginaux ainsi que le langage des délinquants ou des toxicomanes, qui est constitué d’un lexique de mots créés précisément parce qu’ils ne sont pas compris par le reste de la société.
- **L’argot des jeunes** fait référence au langage spécifique utilisé par les adolescents. Nous pouvons dire que cet argot entre dans la catégorie du langage familier ou habituel, sachant que tout ce qui est langage familier ou habituel n’est pas forcément l’argot des jeunes. Il faut savoir que le langage des jeunes et des adolescents est plein de mots étrangers et de termes générationnels, et que les personnes âgées arrivent rarement à comprendre à quoi ils font allusion. Nous avons voulu souligner la pauvreté argotique de la langue catalane, qui est de plus en plus présente, et qui sera nocif pour la langue à l’avenir.

D’un autre côté, nous avons traité les interférences et les influences linguistiques, ce qui est important pour voir que ce vocabulaire est riche en mots qui proviennent de l’espagnol, de l’anglais et même du français. Le plus surprenant a été de constater que de nombreux mots que nous ne considérons peut-être pas comme argotiques, mais que nous utilisons dans notre vie quotidienne, ne font pas partie du catalan, mais proviennent d’une langue étrangère, un procédé nommé **interférence linguistique**. Il existe d’autres types de mots qui ont été adaptés et inclus dans le dictionnaire catalan, en raison de leur utilisation généralisée et de leur normalisation, un autre phénomène connu sous le nom d’**influences linguistiques**.

Pour conclure cette partie, nous avons également travaillé sur **la formation des néologismes**, des mots nouveaux qui sont incorporés dans une langue pour nommer un objet, une idée ou une invention de création nouvelle. Dans cette sous-section, nous pouvons trouver les mots formés par **préfixation et suffixation** et d'autres par **habilitation lexicale**.

On a appelé la quatrième partie "**Les jeunes et l'environnement numérique**", parce qu'on voulait rechercher et savoir d'où proviennent ces interférences et ces influences dont nous avons parlé auparavant et, de cette façon, effectuer une investigation de leur origine. De notre point de vue, nous pensons que cette domination qui s'est créée par d'autres langues peut provenir des **réseaux sociaux**. La quasi-totalité du contenu consommé par les adolescents est en espagnol et parfois en anglais, ce qui explique que la langue catalane commence à se perdre et que l'argot des jeunes est très influencé par les médias. Dans le domaine des réseaux sociaux, il nous a semblé opportun de traiter les **ressources expressives** telles que les émoticônes, les onomatopées... et les **stratégies d'économie typographique**, car elles influencent également la formation de l'argot des jeunes.

Parallèlement, une partie de l'influence technologique-sociale est aussi liée aux **plateformes de contenus audiovisuels**, où notre consommation est altérée par l'immédiateté que nous souhaitons et par l'influence linguistique que nous avons mentionnée antérieurement. Pour montrer que l'argot vit aussi une évolution, nous avons voulu analyser un épisode d'une série catalane : *Plats Bruts*. Nous pouvons y voir l'argot des jeunes de l'époque, il y a deux décennies, en le comparant avec le programme de télévision actuel : *Eufòria*. Nous avons pris des expressions et des mots que nous avons définis et dont nous avons cherché l'équivalence dans l'argot de chaque génération. Nous avons trouvé que c'était une activité très pratique pour voir réellement l'évolution d'une langue.

La cinquième partie, "**les personnes âgées et les médias**", est fortement liée à la quatrième. Nous avons voulu faire une comparaison entre les consommations des jeunes et celles des personnes plus âgées, car elles ont une grande influence sur le langage et le registre utilisés par les deux générations. De même que quand nous avons étudié l'argot des jeunes, nous avons vu qu'il avait de nombreuses influences de l'Anglais, dans ce cas, les influences viennent de l'espagnol.

D'un côté et pour parler du langage utilisé et acquis par les médias, **la radio** est un bon exemple pour montrer qu'elle n'utilise pas un vocabulaire très spécifique et très différent de celui que nous utilisons dans notre vie quotidienne. Le parler des personnes âgées est influencé par ce média, mais cela ne signifie pas que des mots ou des expressions différentes de notre langage quotidien sont utilisés à la radio.

D'un autre côté, nous avons pu vérifier que **la télévision** est de moins en moins un divertissement pour les jeunes, ils ne l'utilisent que comme moyen de reproduction par d'autres plateformes. Pour ceux qui l'utilisent vraiment comme moyen de distraction, c'est le groupe formé par les personnes âgées qui consomme actuellement les plus grandes quantités de ce type de canaux de communication. C'est donc ici que l'on peut constater la claire différence d'acquisition de langage et de registres entre les générations, différents moyens de distraction, différents moyens de communication.

Finalement, dans la sixième partie, nous avons présenté notre **projet final**. Il s'agit d'un projet évolutif, car il est composé de trois étapes :

1. **Réunion, entretien et activités** → Nous avons discuté avec quatre femmes, de soixante-dix ans, de la situation de communication générationnelle dans laquelle nous nous trouvons. Nous leur avons proposé différentes activités sur ce thème et nous avons pu constater qu'il y a une vraie difficulté en essayant de faire correspondre des mots à leur définition, sans contexte où les placer.
2. **Glossaire de l'argot catalan des jeunes** → Création d'un glossaire digital de 140 mots et expressions argotiques des jeunes, pour faciliter la compréhension et la connaissance des mots pour les personnes âgées. De chaque mot, nous avons fait une définition, un exemple, un synonyme, la transcription phonétique et nous avons enregistré la prononciation du mot. Afin d'essayer de réduire et d'affaiblir la barrière de communication que nous avons observée pendant l'entretien, nous avons voulu offrir une ressource aux personnes âgées pour qu'elles puissent s'adresser plus facilement aux jeunes.
3. **Vidéo finale** → Enregistrement d'un dialogue des femmes qu'on avait déjà interviewées au début de notre travail. Elles utilisent des mots qu'elles ont appris avec notre glossaire pour pouvoir démontrer ce qu'elles sont capables de faire. Aussi, nous avons fait une petite réflexion à la fin de la vidéo pour clarifier nos conclusions du travail.

En guise de conclusion, nous pensons qu'il s'agit d'un travail de recherche très intéressant en raison de son actualité et proximité, et de plus parce qu'il présente un vrai problème générationnel. Cependant, la recherche nous a permis de montrer que si nous leur donnons les bons outils, la troisième génération pourrait s'adapter à leurs futurs descendants. L'engagement est nécessaire des deux côtés, c'est-à-dire que les nouvelles générations qui grandissent doivent également se montrer respectueuses lorsqu'elles communiquent avec des personnes qui ne font pas partie de ce langage. En définitive, nous avons beaucoup appris avec cette recherche et nous pouvons dire que l'argot des jeunes va créer une barrière communicative entre les jeunes et les personnes âgées si rien n'est fait pour l'empêcher.

8. Conclusions

Volem començar aquest apartat de manera taxativa afirmant que, un cop enllestida la recerca, que ens ha ajudat a **donar resposta** a la **hipòtesi inicial**, constatem l'existència de la barrera comunicativa intergeneracional. I, malgrat que ho afirmem d'una manera molt vehement, òbviament hi ha matisos que exposem a continuació.

En primer lloc, hem considerat oportú el fet d'**estudiar** les diverses **varietats lingüístiques** que conformen el català amb l'objectiu d'arribar al tema principal del nostre treball: l'argot juvenil. Dins d'aquest apartat, hem tractat les varietats històriques i generacionals, els dialectes o les varietats geogràfiques, els registres o varietats funcionals i els idiolectes o varietats socials. En aquests punts, exposem les diferents maneres d'emprar una llengua en funció de la situació comunicativa que ens trobem.

Tot seguit, ens hem disposat a tractar l'**argot**, una variant de grup formada per unes expressions i un vocabulari concret que la diferencia de la resta de parlants. Existeixen diversos tipus d'argot, entre ells l'argot professional i l'argot social, però en aquest treball ens hem focalitzat en l'argot juvenil, aquell llenguatge d'ús adolescent i de difícil comprensió per a la resta de generacions. Per això, hem hagut d'estudiar les influències i interferències provinents d'altres llengües per tal d'esbrinar d'on ha sorgit aquest argot, cada vegada més allunyat del català, impregnat d'altres idiomes. En aquest sentit, hem treballat temes com els anglicismes, barbarismes, neologismes, etc.

Més endavant, per tal de **contrastar** les fonts d'informació dels joves i la gent gran, hem decidit dedicar un apartat a cadascuna d'aquestes **generacions**. Per una banda, dins l'àmbit dels joves i l'entorn digital hem parlat de les xarxes socials, concretament dels recursos expressius, com les emoticones, i les estratègies d'estalvi tipogràfic que utilitzen, com els codis simplificats. A més, hem analitzat episodis de sèries televisives separades per més de dues dècades per tal de comparar el llenguatge juvenil emprat. D'altra banda, hem estudiat l'àmbit de la gent gran i l'hem relacionat amb mitjans de comunicació més antics, com ara la ràdio i la televisió. Són aquests mitjans els que els proporcionen un registre de llenguatge molt diferent del dels joves que els distingeix a l'hora de parlar.

Amb la finalitat de **comprovar** la hipòtesi inicial i amb l'objectiu de posar en pràctica la recerca realitzada, vam contactar amb un grup de quatre dones de setanta anys per poder experimentar amb elles amb un seguit d'activitats. Primerament, els vam fer esbrinar el significat de diverses paraules argòtiques mitjançant la reproducció d'un vídeo de creació pròpia amb clips d'una *youtuber* catalana, la Berta Aroca. En haver-hi un context, les paraules no els van resultar excessivament

complicades i van poder anar esbrinant el significat d’algunes d’elles. Seguidament, els vam proporcionar un llistat desordenat de mots amb la seva corresponent definició i havien d’establir la relació. En aquest cas, els va ser molt més complicat saber què volien dir els mots a causa de la manca de context.

Amb la intenció de **facilitar** la comprensió d’aquests mots que desconeixien, vam considerar interessant el fet de poder crear un glossari amb diverses paraules que utilitzen els joves en l’actualitat, per poder-lo compartir i així ajudar la resta de generacions. El glossari de creació pròpia, el que hem anomenat *Glossari català de l’argot juvenil*, està format per un llistat d’uns 140 mots i expressions argòtiques, cadascuna d’elles amb la seva definició, transcripció fonètica, sinònims i àudio amb la pronunciació correcta. Es tracta d’un suport digital molt pràctic que pot ajudar a corregir la situació comunicativa actual i ampliar, d’aquesta manera, el coneixement lingüístic generacional.

Com a projecte final, i a fi de **demostrar** que tota **adaptació** al llenguatge juvenil pot facilitar la comunicació entre **ambdues generacions**, vam proposar al mateix grup de dones entrevistades dur a terme la creació d’un diàleg mitjançant paraules i expressions que fan servir els joves. Perquè aquesta creació fos possible, els vam proporcionar el glossari creat anteriorment, ajudant-les així en la comprensió dels diversos mots. Gràcies a la noció d’aquest vocabulari, van ser capaces de prendre la iniciativa i, amb una mica d’imaginació, van crear el vídeo que ens ha ajudat a donar resposta a la hipòtesi inicial. Amb aquest enregistrament, hem decidit crear un vídeo final que reflecteix el curs que hem anat seguint al llarg de la recerca i en el qual hem inclòs part de les conclusions extretes.

Finalment, i tornant al principi d’aquest apartat, hem considerat que existeix la presència d’una barrera comunicativa entre generacions, donant validesa a la nostra hipòtesi. I ara venen els matisos. És cert que, en un futur no gaire llunyà, els joves i la gent gran podrien allunyar-se. Tanmateix, la recerca ens ha ajudat a demostrar que **si els donem les eines adequades, la tercera edat es podria adaptar als seus futurs descendents**. A més, si aquesta generació utilitzés les noves tecnologies amb la mateixa freqüència que els joves, tindria el vocabulari argòtic més integrat i els seria més fàcil entendre’l. Tot i això, **és necessària la dedicació d’ambdues bandes**, és a dir, les noves generacions que van creixent també han de tenir consideració a l’hora de comunicar-se amb persones que no formen part d’aquest grup. En aquest cas, si els joves s’adaptessin a la gent gran i al seu vocabulari tradicional, la llengua catalana també tindria una durada més àmplia, ja que el llenguatge, tot i ser flexible, no patiria tants canvis morfològics, sintàctics i fonètics de manera tan ràpida. Per aquesta raó, convindria que els joves també fessin l’esforç de mantenir la llengua, treballant expressions i vocabulari que poden arribar a apropar-los a la gent gran. No volem acabar sense recordar que, si tothom hi posa de la seva part, podrem trencar el mur.

9. Bibliografia i webgrafia

Aroca, B. (2022a, gener 19). *El primer petó*. [vídeo] YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=fV0RBPj8kJY>

Aroca, B. (2022b, gener 26). *Les modes*. [vídeo] YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=H4zhtOfItEo>

Aroca, B. (2022c, febrer 16). *El postureig i la hipocresia a les xarxes socials*. [vídeo] YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=SqU-eCkD2v8>

Aroca, B. (2022d, març 16). *Red Flags*. [vídeo] YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=5JENjUzyyng>

Aroca, B. (2022e, abril 13). *Green Flags*. [vídeo] YouTube.

https://www.youtube.com/watch?v=wO0UzMDyhb4&list=PLp63nM_nVdiOKcwjkuB4ed3uWu7BO6uwc&index=8

Aroca, B., & Canet, J. (2022, maig 17). *Reaccionem a EUFÒRIA: Gala 8*. [vídeo] YouTube.

<https://www.youtube.com/watch?v=8rXQ2Rw-Jhs>

Balaguer, A. (2012a, abril 22). *L'habilitació*. Aula de català.

<https://www.auladecatala.com/lhabilitacio/>

Balaguer, A. (2012b, abril 22). *Manlleus, neologismes, cultismes i barbarismes*. Aula de català.

<https://www.auladecatala.com/manlleus-noelogismes-cultismes-i-barbarismes/>

Balaguer, A. (2012c, setembre 18). Adequació. Els registres [Adequació. Els registres]. *Aula de català*. <https://www.auladecatala.com/adequacio-els-registres/>

Balaguer, A. (2013, febrer 5). Interferències lingüístiques. *Aula de català*.

<https://www.auladecatala.com/interferencies-linguistiques/>

Balaguer, A. (2017, novembre 26). Derivació. Prefixos i infixos [Derivació. Prefixos i infixos]. *Aula de català*. <https://www.auladecatala.com/derivacio-prefixos/>

Barber Casasnovas, T. (s.d.). *Lexicografia i traducció: L'argot juvenil*. Universitat Pompeu Fabra.

http://www.carstensinner.de/castellano/barber_cos.pdf

Barcanova. (s.d.). *Les varietats i els registres de la llengua*. Barcanova.

https://www.espaibarcanova.cat/descargas/barcanova/espai/1472097_1_1_104753.pdf

Bernal, E., & Sinner, C. (2009). *Al seu rotllo: Aproximació al llenguatge juvenil català*. *Zeitschrift für Katalanistik*, 7-36.

Capdevila, P. (2013, abril 1). *Els textos científico-tècnics*. Recuperat 5 juliol 2022, de

<http://pilarcapdevila.blogspot.com/2013/04/els-textos-cientifico-tecnics.html>

Cassany, D. (2011). *En línia: Llegir i escriure a la xarxa*. Grao.

Clotet, M. (2016, gener 17). *Variació lingüística (memòria català)*. Issuu. Recuperat 30 juny 2022,

de https://issuu.com/montse450/docs/mem_ria_catal_-_montse_clotet_a0b9dc6b3296da

CPNL (Consorci per a la Normalització Lingüística). (s.d.). *L'ús de la llengua varia en funció de la*

situació. Consorci per a la Normalització Lingüística - CPNL. Recuperat 27 febrer 2023, de

<https://www.cpnl.cat/gramatica/120/6-els-registres-linguistics>

DIVERSICAT. (2015, maig 28). *Dialectes del català*. Recuperat 30 juny 2022, de

<https://diversicat.wordpress.com/2015/05/28/dialectes-del-catala/>

Galtés Relats, À. (2010). *Estudi de l'argot català a la sèrie Plats bruts: L'argot a les sèries de ficció*

de producció pròpia de TV3. <https://recercat.cat/handle/2072/81214>

Gencat. (2013, novembre 13). *El llenguatge radiofònic i els seus sistemes expressius*. XTEC.

Recuperat 13 juny 2022, de

<https://xtec.gencat.cat/ca/recursos/media/radio/llenradiofonic/llenguatge/>

Hernández, A. (2019, setembre 8). L'inintel·ligible llenguatge dels joves d'avui. *Regió 7*.

<https://www.regio7.cat/manresa/2019/09/08/1-inintel-ligible-llenguatge-dels-50062355.html>

INS Candelera. (2021, desembre 21). *La televisió cada vegada influencia menys a la joventut –*

Candelera Report. Recuperat 30 juny 2022, de

<https://inscandelera.junior-report.media/la-televisio-cada-vegada-influencia-menys-a-la-joventut/>

Montagut, I. (2022, abril 15). TV3 reconnecta amb els joves: Les claus de l'èxit d'«Eufòria».

NacióDigital.

<https://www.naciodigital.cat/noticia/233125/televisio-joves-connectats-claus-exit-euforia>

- Payrató, L. (1988). *Català col·loquial. Aspectes de l’ús corrent de la llengua catalana (3a ed.)*
- Raffio, V. (2019, octubre 25). *Sis claus per a reconèixer les plataformes digitals democràticament compromeses*. UOC (Universitat Oberta de Catalunya).
<https://www.uoc.edu/portal/ca/news/actualitat/2019/273-plataformes-digitals-democratiques.html>
- Tantinyà Calm, A. (2013). *L’argot juvenil i el codi d’escriptura al web adolescents.cat*.
<https://recercat.cat/handle/2072/216713>
- TV3. (2002, juny 11). *Plats bruts - Capítol 66: Tinc piu-piu*.
<https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/plats-bruts/capitol-66-tinc-piu-piu/video/3709590/>
- TV3. (2020, gener 29). *L’argot juvenil, un indicador de canvis*. CCMA.
<https://www.ccma.cat/tv3/el-llenguado/largot-juvenil-un-indicador-de-canvis/noticia/2986402/>
- Universitat Pompeu Fabra. (s.d.). *Llibre d’estil de la Universitat Pompeu Fabra—Ús d’estrangerismes*. Llibre d’estil de la Universitat Pompeu Fabra.
<https://www.upf.edu/web/llibre-estil/us-d-estrangerismes>
- Vidal, P. (2021, gener 14). *Idiolectes! (1)*. VilaWeb. <https://www.vilaweb.cat/noticies/idiolectes-1/>

